

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

Szolgálatra hívatva

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

8

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

Rendelkezhetnek-e új kezdetekkel a régi emberek?

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Közlemények
- Eseménynaptár 2014 júliusára
- Nyugvóra tért

13

8 Alapcikk

Interjú Marius Munteanu testvérrel

A második eljövételre gondolva

13 Interjú

A szerkesztőség

Szolgálatra hívva

21 Esemény

Gabriel Işvan

Bibliai falu

21

24 Évforduló

Emanuel Sălăgean

Az Adventista Teológiai Intézet megalakulásának 90. évfordulója

26 Archívum

Marin T. Pîrvan

Akit mi prédikálunk

26

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

János első levele

31 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

„Hozzátok Hozzám az egyházat”

2014. június. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Marius Munteanu, Ştefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neaţu, Iosif Paşca, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Ioan Câmpian-Tătar, Florian Ristea Fordítók Bartha Sándor, Papp Andrea Szerkesztő Mezei Áron Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Şos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Rendelkezhetnek-e új kezdetekkel a régi emberek?

Aprilisban uniósintű választások voltak a Romániai Hetednap Adventista Egyházban. Szép, kellemes légkör volt, amely nyitva állt a személyes vélemények és gondolatok előtt. Kértük és éreztük Isten jelenlétének zamatát. Különböző véleményekkel, irányzatokkal és a jövőre vonatkozó előrelátással találkozhattunk.

A kifejtett vélemények közül egyik folyton feltűnt a felszólalók kérdéseiben: Rendelkezhetnek-e új és lényeges kezdetekkel a régi emberek? Van-e lehetőség új buzgalomra és megerősítésre a Jézus második eljövetele felé vezető úton?

Lehet, hogy új stratégiára, új mintára, az evangélium prédikálásának új küldetésére van szükség egy olyan világban, amely nem igazán akarja mindent hallani. Lehet, hogy változásra, az elme megújulására, az Istenről és az Ő elvárásairól alkotott elképzeléseink átértékelésére lesz szükség. Új módszerek kellene ahhoz, hogy az ifjú nemzedék Isten elveivel összhangban fejezze ki magát az internet és a Facebook világában. Vajon a régi emberek Nikodémushoz hasonlóan meg tudnak állni ezen kihívások előtt?

A Jn 3:1-21 verseiben van leírva Nikodémus találkozója Jézussal. Az igeszakaszt olvasva rájövünk, hogy Nikodémus komolyan gyötrődött. Értette, hogy Jézus Istentől jött, és üzenetet hozott az Atyától, ámde Jézus kifejezőmódja és magyarázatai nem voltak összhangban a zsidók hagyományaival és hitük értelmezéseivel. S mivel Jézus nem volt hajlandó ugyanazt a teológiai „kaptafát” alkalmazni, készek voltak elutasítani az istenséget. Nikodémus őszinte volt és Jézus mellett akart

maradni, csakhogy régi emberi gondolkodásmódjába ütközött.

„Uram, ezt hogyan tehetem meg?” – könyörgött. Látom, hogy egyszerű emberek megértik a Te új igazságodat az üdvösségről, látom, hogy tömegesen jönnek Hozzád, miközben én, a törvény tanítója tehetetlenségembe ütközöm.

Jézus egy meglepően egyszerű és váratlan választ ad: „Felele Jézus és monda néki: bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát” (3. vers); majd az 5. versben ezt olvassuk: „Bizony, bizony mondom néked: ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.”

Jézus állítása szerint az új kezdet csak az újjászületés által lehetséges. Egy régi ember csak újjászületve értheti meg és fogadhatja el Isten országának új dolgait.

Krisztus egyházának felelőssége nem csak a tervekre és a kezdeményezésekre vonatkozik. Ezek sosem hiányoztak az egyház életéből. Továbbá nem pszichológia, nem társadalomtudomány, és nem vezetés kérdése. Ahhoz, hogy ez a nép eljusson a célhoz, mélyebbre kell ásni, oda ahonnan a „víztől és Lélektől” eredő dolgok fakadnak.

Nikodémust zavarba ejtette az Úr Jézus Krisztus válasza. Kezdetben furcsának tűnt, hogy egy idős embernek újjá kell születnie. Tudta ő, hogy még van helyrehoznivalója itt-ott az életben és magatartásában, ám arra sosem gondolt, hogy gyökeres változásra van szüksége.

Ám amint egyre inkább hagyta, hogy meggyőzze őt a Lélek, hagyta, hogy a mennyei víz formálja az agyagot, Nikodémus kezdett hasonlítani Isten fiaihoz,

és egyre inkább készen állt belépni az Országba.

Ugyanígy, csak az újjászületés és a Szentlélek munkája eredményezheti azokat a változásokat, amelyekre ma szüksége van az egyháznak. Kérjük imában az Urat, hogy az ünnepélyes felelősséggel felruházott testvéreink engedjék magukat a Lélek fuvallatától vezetetni és alakíttatni. ■

Virgiliu Peicu
az Adventszemle
főszerkesztője

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Új elnöke van az Észak-Erdélyi Egyházterületnek .....

Mivel a volt elnököt, Ștefan Tomoioagă testvért a romániai Hetednapos Adventista Egyház titkárává választották, az Észak-Erdélyi Egyházterület Végrehajtó Bizottsága a 2014. május 14-i, szerdai ülésén új elnököt választott.

A szavazás eredményeként az egyházterület elnöke Iosif Pașca testvér lett. Pașca testvér 2013-tól az egyházterület pénztárosaként, korábban pedig lelkészként szolgált Ocnișan, Marosújváron és Gyulafehérváron.

A Kolozs megyei Mócson születet 1971-ben, az Adventista Teológiai Inté-

zetben végzett pasztorál-teológia szakon, majd tanácsadói szakon mesteri fokozatot szerzett. Feleségével Nicoleta-Elenával együtt három gyermekük van: Adrian, Beniamin és Daniel Iosif.

A pénztárosi szolgálatra Iosif Pașca testvér helyébe Ioan Feier testvért választották. Isten áldja és erősítse meg őket!

Forrás: Adventista Info, 678/2014. május 16.

A Romániai ADRA „Termékeny kertek” elnevezésű projektje első helyet nyert egy megmérettetésen .....

Csütörtökön, 2014. május 14-én déli 12 órakor zárult a PETROM cég által szervezett „Idei din țara lui Andrei” (Ötletek Andrei országából) című megmérettetés. Az idei évre 200 000 euró összeget pályázhatott meg a jelentkező 389 projekt. A szabályzat szerint a nyertes kiválasztásában 40%-ot jelentenek a taraluiandrei.ro honlapon leadott szavazatok.

S örömünkre szolgál, hogy az önkéntesek mozgósításának és a nagy hírverésnek köszönhetően a Romániai ADRA projektje foglalja el az első helyet a verseny első szakaszában.

Köszönettel tartozunk mind a 2573 leadott szavazatért, amelyet a „Termé-

keny kertek” elnevezésű projekt kapott, mert ezek a szavazatok tették lehetővé, hogy az élen maradjunk. Örömmel tölt el az a tudat, hogy az ADRA projektjét értékelték és rá szavaztak az ország minden sarkában élő emberek, de még a diaszpórában élők is, akik rendelkeznek romániai telefonszámmal” – nyilatkozta az első szakasz zárultával Valentina Cozorici, a Romániai ADRA program-koordinátora.

„Sajnálatos, hogy voltak más projekteket támogató személyek, akik azzal vádoltak, hogy vallási indítékaink vannak. Ebből az alkalomból újra elmondjuk, hogy az ADRA olyan terveket készít és ültet életbe, amelyek az

egész lakosság javát szolgálják, és feltétel nélkül nyújt segítséget, függetlenül a támogatásra szoruló személyek vallási meggyőződésétől. Hangsúlyozzuk továbbá, hogy az ADRA tevékenysége határozottan el van választva a vallásos tevékenységektől, és soha sem azért nyújt anyagi, vagy bármilyen más jellegű támogatást, hogy ezzel a rászoruló személyek vallási meggyőződését befolyásolja. Ez irányú következetességünk eredményezte tulajdonképpen azt, hogy az idők során számos intézmény és cég támogatását élvezhettük” – jelentette ki Sorin Goleanu, a Romániai ADRA igazgatója.

A következő időszakban az elbíráló bizottságé a szó. Ez év május 28-ig összegzik mindhárom területen az utolsó szakaszba bejutottak jegyzékét, majd kihirdetik a nyerteseket.

Forrás: Adventista Info, 678/2014. május 16.

Kihívások a mai missziómunkában .....

Paolo Benini lelkész április 23. és 26. között Bákóban és Onești-en előadássorozatot tartott „Kihívások a mai missziómunkában” címmel. Az előadásokat gyakorlati alkalmazásokkal egészítették ki a bibliatanulmányozó csoportok alakítása, képzése és fejlődése érdekében. Paolo Benini, aki az Inter-Európai Divízió Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály igazgatója, a hazánkban töltött 4 nap alatt megosztotta az észak-kelet romániai egyház

lelkészi karával, de a szombatiskolai tanítókkal és az említett két város egyháztagjaival is a Biblia tanulmányozásában szerzett tapasztalatait és felfedezéseit.

A bemutatott kutatások ez alkalommal szilárd alapot szolgáltatnak annak megértésére, hogy milyen rendeltetése van a szombatiskolai csoportoknak a gyülekezetben, és hogy milyen szerepe van minden egyes tagnak a kapcsolat-teremtésben, főleg az egyházon kívüli

személyekkel. Bemutatásra kerültek a gyülekezet növekedésére, a vezetők képzésére és a hatékonyságra vonatkozó tényezők.

„Minden egyes gyülekezet keresztény munkásokat kiképző iskola” – volt a Benini testvér által tartott előadássorozat erőteljes üzenete.

*Sergiu Macovei igazgató,
Kommunikációs Osztály,
Moldvai Egyházterület*

■ VILÁGEGYHÁZ

Visszatekintés a nagyvárosi evangelizációra .....

Április 8-án, kedden a Generál Konferencia székhelyén (Silver Spring – AEÁ) evangelizációs és missziós ülést tartottak. Ennek keretén belül bemutatták a „Missziómunka a nagyvárosokban” elnevezésű, 2013-ben elindított evangelizációs terv jelentéseit.

David Trim, az Egyházi Levéltári Iroda igazgatója jelentésében beszámolt arról, hogy világszinten egy adventistára 396 személy jut. „Ez az arány azonban” – mondta Trim testvér – „városi környezetben 547 személyre ugrik föl. A zambiai Lusaka város az egyik legfényesebb pont, mivel itt legjobb az arány – egy adventistára 19 nem adventista személy jut.”

„Dél-Koreában egyre több adventista gyülekezet nyit a közelében vegetáriánus éttermet, s ez a módszer igen csak felélvezhető az egészségről, jólétről, végül pedig a lelki beteljesülésről szóló párbeszédet” – nyilatkozta Lee Jairong, az Ázsia – Észak-Csendes-óceáni Divízió elnöke.

„A régió egy másik területén egy új pizzázó-lánc az adventhívók találkozóhelye lett. Hét közben a helység pizzázóként működik, szombaton pedig gyülekezeti teremként” – mondta Lee, és megmutatta az egyik étterem fényképét. Ezek az éttermek adventista fiatalokat alkalmaznak, és befolyási köz-

pontokként szolgálnak. Szombatonként legkevesebb 50 személy gyűl össze minden egyes helységben imádkozni.

Dan Jackson, az Észak-Amerikai Divízió elnöke, egy új vetületét mutatta be a 10/40-es Ablak projektnek, amely magában foglalja Afrika északi részét, a Közel-Keletet és Ázsiát, mely régió lakosságának alig 2%-a keresztény. „A 10/40-es Ablak épp most költözött a közelünkbe” – mondta Jackson arra utalva, hogy a nagy amerikai városokba tömegesen érkeznek a menekültek és a bevándorlók. „Például a kaliforniai San Diego város 90 000 menekültet fogadott be, s ezzel a menekültek fővárosának tartjuk. A Paradise Valley-i adventista gyülekezetben 51 ország képviselteti magát. Az angol nyelvű istentiszteleteket lefordítják, a szombatiskolát pedig arab, laoszi, nepáli, szuahéli, francia és spanyol nyelven tartják. A menekültekért végzett munkája abból áll a gyülekezetnek, hogy hetente 500 személynek ételmezt biztosít a gyülekezeti helyiségben vagy egy adventistává lett volt buddhista pap élelem-kihordó szolgáltatása által. Egy autóbusz áll meg minden reggel a menekültek helyi közösségeinek közelében, hogy a gyülekezethez szállítsa őket” – mondta Jackson testvér.

Paul Ratsara, a Dél-Afrika – Indiai-óceáni Divízió elnöke azt nyilatkozta,

hogy a régióban, amelyhez Zambia is tartozik, a kicsoportok jelentik a missziómunka kulcsát. „Ha nem a talaj mentén dolgozunk, akkor csak magunknak beszélünk” – mondta Ratsara.

A Dél-Amerikai Divízió hasonló munkamódszert alkalmaz. A divízió kitűzött célja, hogy a legfontosabb városok közel 7000 lakónegyedének mind-egyikében alapítsanak egy új adventista gyülekezetet. Jelenleg ezekben a negyedekben 2000 gyülekezet van.

Európában az adventista egyház Genfre (Svájc) összpontosít. „A nemzetközi körforgásban ez egy befolyásos város” – mondta Bruno Vertallier, az Inter-Európai Divízió elnöke. Adventista ifjak egy csoportja dolgozik Genfben, ami Vertallier reményei szerint missziós modell lehet a régió számára. Ez a csoport már megalapított egy új gyülekezetet, ahová 60 új és régi adventista jár.

Blasious Ruguri a Közép-Kelet-Afrikai Divízió elnöke elmesélte egy adventista lelkész történetét, akit hitéért megvertek és kórházba került. „Miután hazaengedték, az első dolga az volt, hogy meglátogatta a támadásáért felelős személyt és megbocsátott neki. Az illető férfi egy másik vallásfelekezet lelkészi karához tartozott, s annyira meghatotta a lelkész békülékenysége,

hogy elfogadta a meghívást egy Biblia-tanulmányozó találkozóra. Később aztán adventista lett. S ma ő vezet Kenyában, Nairobi városában egy vallás-közi missziómunkát” – zárta beszámolóját Ruguri.

Az ülés Ted Wilson szavaival zárult, aki felhívást intézett egy olyan missziómunkára, amelynek a kifejeződése túlmutat a számítógépen tervezett bemutatók korlátain. „Arra szeretnék bátorítani mindenkit, hogy ne csak be-

széljete a missziómunkáról, hanem vegyetek részt benne! Legyetek látható vezetők gyülekezeteitek missziós tevékenységeiben” – mondta Wilson testvér.

Forrás: Adventista Info, 674/2014. április 18.

■ KÖZLEMÉNYEK

Különleges esemény: az Országos Adventista Kórus és Zenekar megalakulása .....

Az Adventista Unió Zenei Osztálya kezdeményezésére elindult egy új program, úttörőink hagyományának folytatásaként, akik valódi bajnokok voltak a zene területén, felhasználva azt a missziómunkában. Ez a projekt egy országos kórus és zenekar létrehozásából áll, eleink példája nyomán. Meglepő volt felfedezni, hogy milyen sok valódi zenésznünk van, egyesek közülük pedig a legmagasabb akadémiai és kulturális szinten tevékenykednek. Egyházunk vezetőiben megfogant a gondolat, hogy

ideje összegyűjtenünk őket egy olyan munkára, amelyre felfigyel a világ.

Így június 29-e és július 6-a között Méhkertben megrendezésre kerül az Országos Zenekari és Kórustalálkozó, melyen 110 énekes és 50 hangszeren játszó magasan képzett zenész vesz részt. Az együttes neve *Gloria Dei* lesz, hiszen egyedül Isten dicsőítését szeretnénk szolgálni.

Egy próbasorozatot követően klaszszikus és vallásos művekből álló koncertprogram kerül bemutatásra Brassó-

ban, a Filharmónia új termében, július 5-én, 19 órától. A koncertet a nemzetközileg ismert karmester, Horia Andreescu fogja vezetni.

Meggyőződésünk, hogy az esemény a világra ugyanúgy pozitív hatással lesz, mint fiataljaink zenei ízlésére, akik a zenei pótszerek nyomasztó kísértésében élnek.

Szeretnénk, ha végre megszólalna a trombita. És nem akárhogyan, hanem riadóval, „és emlékezetben lesztek az Úr előtt” (4Móz 10:9).

Lucian Cristescu, projektfelelős

■ ESEMÉNYNAPTÁR 2014 JÚLIUSÁRA*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
június 29 – július 4.	Öskertábor	Nádas, Arad megye	Ifjúsági Osztály
július 2–6.	Öskerek kiképzése	Urleta	Ovidiu Pascu, segédvezető, Ifjúsági Osztály, Munténiai Egyházterület
július 6–13.	Zenei és képzőművészeti tábor	Moieciu de Sus	Dorin Sisu, segédvezető, Zenei Osztály, Munténiai Egyházterület
július 6–12.	Osztályközi tábor a Waters családdal (AEÁ)	Nádas, Arad megye	Bánáti Egyházterület
július 14.	Vallásszabadság értekezlet	Méhkert	John Graz igazgató, Vallásszabadság Osztály, Generál Konferencia
július 16–20.	Ifjúsági tábor – ENJOI	Nádas, Arad megye	Ifjúsági Osztály
július 21–25.	ASEF tábor (nem adventista gyerekek számára)	Moieciu	Teofil Braşov, ifjúsági lelkész, Prahova megye

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

■ NYUGOVÓRA TÉRT

Pintilie Baciú .....

„Az Úr szemei előtt drága az ő kegyeseinek halála” (Zsolt 116:15). Ezekkel a szavakkal írhatnánk le szeretett lelkésztestvérünk,

Baciú Pintilie életének végét.

A Bákó melletti Berești-Tazlău faluban született 1915. február 27-én. Intelligens volt és mélységesen érdekelték a lényeges dolgok, ezért már fiatalon kérte a bibliai keresztséget, s belépett az advent egyházba. Megismerte a háború szörnyűségeit, és 3 szenvedéssel teli évet töltött fogságban, Szibériában.

Csodával határos módon tért haza, s katonatiszt lett, majd válaszolt az evangélium hirdetésének hívására.

Méhkerten végzi el tanulmányait a Bibliai Intézetben, s ez után több mint 60 évig odaadással hirdeti az evangéliumot. Az adventista egyházat ért elnyomás nehéz időszakában Baciú testvér elvállalja a Moldvai Egyházterület elnöki szolgálatát, majd éveken át dolgozik tanácsadó lelkészként Moldova 8 megyéjének gyülekezeteiben.

Szolgálati sikerét nagymértékben köszönheti feleségének, a határozott és kezdeményező természetű Ciuhat Niculina testvérnőnek, akivel 1940-

ben házasodtak össze. Hat gyermekük született. Lucica lányukat alig néhány évesen ragadta el a halál, aztán született Gabriela, aki 13 évesen hunyt el. A többi négy gyerek, Doina és Carmen, Eugen és Mihai (lelkész) kegyelettel emlékeznek édesapjukra az Úr Jézus eljövételének reménységében.

2014. április 10-én este az evangélium eme szolgájának fáradhatatlan és nemes szíve megszűnt dobogni, s ezzel együtt elhallgatott összetéveszthetetlen mesélő képességű hangja is. Példás, hasznos életét, valamint az igazak feltámadása utáni vágyát hagyta örökségül.

Constantin Tolici .....

Constantin Tolici testvérünket egy tragikus baleset nyomán veszítettük el, és április 6-án helyeztük nyugalomra.

Kolozsváron született 1936. április 21-én misszionárius családban. Életének első éveit Madagaszkáron tölti, s ez mélyen meghatározza lelki életét. Miután a családja visszatér Bukarestbe, a Grant gyülekezetben tevékenykedik, ahol megismeri a zene titokzatos világát, és Mircea Dia-

conescu testvér irányítása alatt fejleszti zenei képességeit.

Ott találkozott Cleopatrával, akivel 1961-ben összeházasodnak. Kettejük életét a két gyermek, Mădălina és Murgur gazdagította. Ebben az időszakban Costel Tolici testvérünk többedmagával átvette a Grant gyülekezet zenei tevékenységének irányítását, s a gyülekezet kórusának karmestere lett. A zene iránti szeretete és szenvedélye a Konzervatóriumban szerzett diplomájával pecsételődik meg, amikor zenetanári képesítést szerez.

Tolici testvér átfogó tevékenységet végzett különböző együttesekkel és kórusokkal, számos zenei programot és eseményt szervezett úgy Bukarestben, mint az ország más gyülekezetében. A klasszikus kórusmuzsikának volt a híve, s emellett egy új fuvallatot hozott a hazai egyházi zenei életbe.

„Costel bácsi” – így becézték sokan – életének utolsó percéig vándor volt a földön, és lelkesedéssel várta a hazatérést. Most, az utolsó, de rövid ideig tartó pihenőhelyén várja, hogy csatlakozzon a Kristály-tengernél a nagy kórusához.

Lazăr Bențe .....

Lazăr Bențe Mezőmésesen született, 1947. december 16-án, egy nyolcgyermekes családban. 1966-ban kötött szövetséget az

Úrral. Harminc évig szolgált presbiterként a náznai gyülekezetben. 1969 májusában házasságot kötött Margareta Poppal. Első két gyermekük korán elhunyt, majd Isten három lánnyal ajándékozta meg őket, Ionelával, Margarettával és Marcelával.

Éveken át tanácsos volt a maros-szentkirályi polgármesteri hivatalban, ezen kívül pénztáros a Contracom Benta vállalatnál, az ASI Románia alapítványnál, valamint pénztáros és alelnök a Mezőmésesi Egészségközpontban. Lelki egyensúlyra, szelíd beszéde és együttérzése kedvessé tette őt az emberek előtt. Idén, április 28-án távozott közülünk, egy kegyetlen betegség folytán.

Temetésén, melyen Eduard Călușăru, Szász Ernő és további 15 lelkész szolgált, közel 1200-an vettek részt.

A Szentírás üzenetét Teodor Huțanu lelkész tolmácsolta.

A hivatalos intézmények részéről többen is nyilvánosan részvétet nyilvánítottak, mint Remus Sângeorzan, Maros-szentkirály polgármestere és Leonard Azamfirei, az ASI Románia alelnöke. A család képviselőiben Remus Aurel Bențe, Lazăr unokája fejezte ki a viszontlátás reményét.

Várjuk a feltámadás és a szereteteinkkel való dicső találkozás napját.

A második eljövételre gondolva

Interjú Marius Munteanu testvérrel, a Romániai Hetednap Adventista Egyház elnökével

Ez év áprilisában tartották a Romániai Hetednap Adventista Egyházban az Unió választási közgyűlését. Ebből az alkalomból új személyeket választottak, akik a következő öt évben a hazai adventista egyház felelősségét fogják hordozni.

Az újonnan megválasztott elnök Marius Munteanu testvér. Elbeszélgettünk vele és néhány kérdést tettünk fel, hogy jobban megismerhessék őt az adventisták.

Adventszemle: Mondjon néhány dolgot önmagáról és családjáról.

Marius Munteanu: Boldog vagyok mindenért, ami a családommal kapcsolatos – hogy szülő lehetek, és minden személyes ajándékért, melyben később részesültem azokkal együtt, akikkel közös nevet viselünk. A kezdetekről: Bákóban születtem, 1972-ben, egy olyan családban, amely a maga során továbbvitte az adventista szülőktől kapott zászlót, s ezek közül egyesek a háborúból hozták magukkal a Béke üzenetét. Nem tudván, hogy szüleim elkötelezték magukat, hogy Istenért nevelik föl két gyermeküket, az ő kereszténységüktől vezettetve és ellenállhatatlan példájukat látva nevelkedtem. Ezt főleg az édesanyám részéről tapasztaltam. Lelkészi munkám megkezdése után egy évvel Istentől a legdrágább támaszt kaptam személyes és lelkesítő életemre – Lorianát, szeretett feleségemet. S a leggazdagabb esküvői ajándékot öt évvel később kaptuk: kislányunkat, Cezarát, aki az idén lépett át gyerekkorból a felnőttkorba (ha a zsidó Bat Mitzvah hagyományt vesszük figyelembe).

A.: Hogyan ismerte meg az adventista egyházat, és miért lett adventista?

M. M.: Az adventista gyülekezet családi otthonunk mintegy nyúlványa volt.

Előbb elvittek a gyülekezetbe, majd a gyülekezetben hagytak, s a szombatis-kolai vagy a zenei tanítók kezére bíztak. Azonosultam az 1989 előtti egyházi élet traumáival, s ennek az időszaknak a végén eldöntöttem, hogy vízzel is bizonnyítom kapcsolatomat az Úrral, mely kapcsolat során számos bizonyítékát kaptam Isten szeretetének, de bibliai érveinek is. A Lélek általi kereszttségem később következett be.

A.: Mesélje el nekünk Istennel szerzett egyik meghatározó tapasztalatát.

M. M.: Nehéz egyetlen esetet kiválasztanom. De talán az olvasók bátorítására elmondom, hogy csak néhány évvel a kereszttségem után születtem újjá, s ez egy másik, ritkaságszámba menő csoda. A szemináriumi második év végéhez közeledtem. Akadémiai szempontból „időben” voltam, ám voltak „lemaradásaim” komolyságból, abban ahogyan kellett volna élnem sze-

mináriumi éveimet, és fel kellett volna készülnöm az alig két évvel később kezdődő lelkesítő munkára. Elégedetlen voltam ezzel a kettősséggel: úgy is, mint én, de úgy is, mint Ő. Ne gondoljatok ki tudja milyen teológiai vagy magatartásbeli elsiklásra! Nem! Tényleg lágymeleg voltam, de csak én tudom, hányszor olvastam el újra meg újra az ígét: „mint a szarvas kívánczik a folyóvizekre...” Rendelkeztem az Ő tanításaival, az Ő emberei vettek körül, de hiányzott Ő. S az történt, hogy a szünidőben az egyházterület egy különleges feladattal bízott meg: egy táska pénzt (a szó szoros értelmében) kellett elvinnem egy lelkesítőnek, akinek a területén egy gyülekezet épült. Nagyjából 250 km-es utat kellett megtennem vonattal. A küldetés kockázatának tudata annyira szorongató volt, hogy még olvasnivalót sem vettem magamhoz. A '90-es évek elején jártunk, amikor nem volt maroktelefon, táblagép, internet, s miután meguntam ki-fele bámulni az ablakon, végül engedtem a készítésnek, és befele fordultam. Önmagam felé. Órákon át küzdöttem az elhatározással: ha ősszel visszatérek a teológiára, akkor más szívvel teszem, mint eddig. Különböznél számos más egyetem van, ahol felhasználhatom velem született képességeimet. Pontosan nem emlékszem, hol volt az én Jabbokrévem, de talán valahol Bákó és Vatra Dornei között. Végül pénz nélkül tértem haza (átadtam a címzettnek), de telve voltam az Úrral. Csak azon a nyáron kezdődött el a Vele való, egy úton járásunk.

A.: Miért döntött a lelkesítő hivatás mellett?

M. M.: Hosszú történet. Csak a rövidített változatát osztom meg az olvasókkal.

Alkudoztam Istennel. Mindig mondtam és most is mondom: az élet a Szentháromság csodáinak fűzére volt számomra. Sajnos a legtöbb ilyen csoda csak utólag tudatosult bennem. A középiskolai utolsó két évemben felszólítottak, hogy döntsem el, hol folytatom a tanulmányaimat. Volt néhány választási lehetőségem, amelyekre mások is bízottak. Nyitott voltam a tanácsok előtt, de zavart, amikor egyesek erőteljesebben, míg mások kevésbé erélyesen ajánlották, hogy számolnom kellene a

Teológiai Szemináriummal is. S bármilyen hosszú is volt az érvek listája, amelyek a teológia fele akartak irányítani, én mindig ugyanazt a rideg kérdést tettem fel: „miért?” Két lépésre nőttem fel a Moldvai Egyházterület székházától, gyülekezetünket a lelkes kar nagyjai látogatták (beszéltek itt ismeretekről és hitelességről). Nem találtam a helyem közöttük, és nem is akartam közéjük tartozni, egyfelől azért a lelki magasságért, amelyben találtattak, másfelől pedig azért, mert félttem megszólalni

nyilvánosság előtt. A barátaim ma is felemlegetik a könnyek között elmondott verseimet (nem a művészi előadás, hanem a félelmem miatt). Családom meg sem próbálta ajánlani a teológiát, mivel még a keresztségemről is magam döntöttem. Mint minden Jákob, a Jábok-réve előtt, alkudoztam Istennel és fogadkoztam: „Uram, ha velem leszel, akkor én Marius...” De volt-e szüksége Istennek az én gyöngye ígéreteimre? Ezzel szemben mégis belement az alkuba. S az érettségi vizsgám előtt még

Cernicán, április 20–21-én tartották a Romániai Hetednapi Adventista Unió 17. közgyűlését. Az eseményre 250 küldöttet vártak, akik a romániai 66 000 adventista tagot képviselték. Az ülészak koordinátora Bruno Vertallier testvér, az Inter-Európai Divízió elnöke, valamint Gabriel Maurer testvér, a divízió titkára volt.

Ebből az alkalomból új szolgálattevőket választottak, akik országos szinten irányítják a következő időszakban az egyházi tevékenységet. A következő személyeket választották:

- **Marius Munteanu – elnök**
- **Ştefan Tomoiagă – titkár**
- **Eduard Călugăru – pénztáros**
- **Florian Ristea – igazgató, Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály**
- **Romică Sîrbu – igazgató, Nevelés és Családi élet Osztály**
- **Daniel Chirileanu – igazgató, Ifjúsági és Gyermek Osztály**
- **Nelu Burcea – igazgató, Kommunikációs, Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztály**
- **Ioan Cămpian-Tătar – igazgató, Kiadványok és Etnikai csoportok Osztály**

ISTEN ÁLDJA MEG MINDANNYIUKAT!

elsütöttem egy fogadalmat: „Ha átsegítesz az érettségim, akkor a szemináriumba megyek.” Nem azért akartam a szemináriumba menni, mert ott megszabadulhattam attól az akadémiai tantárgytól, amely egész serdülőkoromat feszültté tette, s ami a sors iróniájaként épp az érettségi vizsga fő tantárgya volt, hanem mert nyers elmém az azt gondoltam, hogy ilyen fogadalmakkal meglágyítom az Úr szívét. „Te megsegítesz ennél az egy tantárgynál, s a többi majd én megoldom.” S persze, hogy

az egyezséget be kell tartani. Ezért azt mondtam kezdetben, hogy megegyeztem Istennel. Csak két évvel később (lásd a vonaton szerzett tapasztalatot) kezdtem bevezetni mindennapi szóhasználatomba a következő fogalmakat: emberek iránti szeretet, szolgálat, oda-szentelődés, stb.

A.: Hol dolgozott eddig?

M. M.: Az 1996-os évben elküldtek néhány komoly felnőtt és ifjú társammal együtt, hogy „lelkészetet” tanuljak

a Moldvai Egyházterület legjobb „iskolájában”: a Iaşi-Sărărie gyülekezetben, ahol 9 évet töltöttem el megszakítás nélkül. S a területhez tartozott bizonyos időközökben még más néhány gyülekezet is. Az ott töltött idő hosszúságának sorrendjében sorolom fel őket: Horleşti, Iaşi-Maranata, Reditu, Ţipileşti, Schitu Stavnic, Iaşi-Betania. Ez idő alatt rám bízta az AMiCUS Egyesület lelkészi munkáját (1996–2005), vagy a Moldvai Egyházterület Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztály vezetését (1998–2005) is. Isten és az egyház 2005 és 2009 között azzal tisztelt meg, hogy a Moldvai Egyházterület elnöki szolgálatára hívott el. Néhány hónapig abban az előjogban is részem volt, hogy azt a gyülekezetet pásztorolhattam, ahol felnőttem, majd egy újabb lelkészi kihívásra válaszolva vállaltam el 2009-ben egy tanári állást az Adventista Teológiai Intézetben, s ez az intézmény elnöki megbízásával folytatódott, mely mindeddig tartott.

A.: Milyen érzésekkel fogadta az unió elnöki megbízását?

M. M.: „Adj azért a te szolgádnak értelmes szívet, hogy tudja ítélni a te népedet, és tudjon választást tenni a jó és gonosz között; mert kicsoda kormányozhatja ezt a te nagy népedet?” Amikor igent mondtam az egyház elhívására, tartottam magamnak egy prédikációt, és pontosan meghatároztam önmagamnak azt, hogy Isten sosem az alapján hív el valakit egy magasabb szolgálatra, hogy ki is az a személy, hanem hogy mit tehet általa?

A.: Mandátuma kezdetén milyennek látja az egyház állapotát?

M. M.: Jó hírek: a romániai adventista egyház hatalmas lehetőségekkel rendelkezik, s ennek első és legértékesebb elemei az egyházat alkotó emberek. Az egyház eddig is tevékenykedett, a vezetői kegyelemmel rendelkező emberek voltak, a kiértékelő találkozásokon számos jelentést mutattak be, de...

Aggasztó hírek: a szüzek elaludtak...

Pillanatkép az Unió Választmányi Gyűléséről

A.: Melyek a fontosabb irányvonalak, amelyek felé szeretné a következő öt évben vezetni az egyházat?

M. M.: A választások utáni első ülésünkön az asztalra és a lelkemre tettem ki elvárásainkat (az unióbizottság tagjainak elvárásait) a kapcsolatokra és a tevékenységekre vonatkozóan. Az alábbiakban amit felvázolok, az imáink és nyitottságunk eredménye, s ezek javaslatok, de fogadalmak is.

Lelki szempontból semmi sem lehet magasabb cél, mint a tiszta és

tartós kapcsolat Istennel. A vezetők és a tagok lelkesége a legfontosabb. Az egyház elvárja tőlünk, hogy a gondokat ne annyira technikailag, hanem elsősorban lelkileg oldjuk meg.

A kapcsolatok terén az egyház azt várja el tőlünk, az unió lelkészeitől, hogy legyünk őszinték szavainkban és életünkben, legyünk szolidárisak és felelősségteljesek.

Ami pedig az egyház adminisztratív tevékenységét illeti, szeretnénk egy közös stratégiát életbe ültetni, amely

isteni látásmódból fakadjon, amelynek célja a missziómunka legyen, s amely stratégiát tervek, projektek és természetesen a költségvetés is kövesse. Nem csak fenntartani, hanem fejleszteni szeretnénk elődeink munkájának eredményeit. Az anyagi ráfordításokat a stratégiának kell eldöntenie, s elsősorban az emberekbe való befektetést kell kifejeznie.

S ha a missziómunka újra előtérbe kerülhet, arról álmódunk, hogy helyreállítjuk a hívók missziós lelkületét, főleg

a helyi gyülekezetek szintjén – azaz a személyes munkát – amely „aranytojást tojó tyúk egyházunk számára”, mint ahogy plasztikusan megfogalmazta ezt egyik tisztelt munkatársam.

És ami a tagokkal való párbeszédet illeti, átláthatóságra törekszünk a tevékenységekben, befektetésekben, döntésekben és a tájékoztatásban.

Korlátolt földi emberekként jelentjük ki, hogy „Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! Azt mondja a Seregeknek Ura” (Zak 4:6).

A.: Milyen helyet kapnak az ön stratégiájában az egyház gyerekei és ifjai?

M. M.: Előbb tanácsadóként szeretném megalapítani az ifjak Konzultatív Tanácsát, amellyel személyesen szeretnék találkozni időközönként imádkozás és tanácskozás végett. S majd közvetlen résztvevőként, példa és döntések révén támogatom az adventista oktatást, s a befektetéseket az ifjakért.

A.: Tudjuk, hogy egyházunk tagjainak 60%-a női személy. Hogyan lehet bevonní a testvérnőket az egyház missziómunkájába?

M. M.: A testvérnők jelen pillanatban is egyházi terheket hordoznak, hála az ajándékoknak, melyekkel fel lehet ruházva. Értékelem jelenlétüket az egyházi szolgálatokban, s érzékeny, de ugyanakkor gyakorlati lelkületet igazoló hozzájárulásukat is. Folytatni fogjuk az intézményesített kommunikációt a testvérnőkkel.

A.: Azt is tudjuk, hogy a tagság 40%-át nyugdíjasok teszik ki. Milyen helyet foglalhatnak el ők ebben a munkatervben?

M. M.: Akik ismernek, nem fogják populista

szónoklatként értelmezni szavaimat. A szabadidőm és az idős testvérek hajlandóságának függvényében mindig is közeli kapcsolatot tartottam fenn azokkal, akik az egyházi tevékenységek útjait kitaposták, s akik békülékeny lelkületükkel és jóindulatukkal mindig készen álltak támogatni a mai nemzedék arra irányuló törekvéseit, hogy az Úr menyasszonyát elvezessék az örökévalóság határáig. Tisztelem az elődöket, akik az Úrért buzgólkodnak, és mindenhová magammal hordom őket, egészen a jutalmazásig.

A.: Hogyan fogja támogatni az egyház és az állami hatóságok közötti párbeszédet?

M. M.: Az adventista egyháznak vissza kell szereznie azt a dinamikus bemutatási módszert, amely meggyőző és ragályos lehet, hogy ezzel a missziómunkát átvigye az értelmiségi és hivatalos területre is, továbbá a bibliai küldetés fényében honpolgári lelkületre kell nevelnie tagjait, mert ez az egyház egyik legjobb ajánlólevele.

A.: Milyen szerepe van az adventista sajtónak és kiadványoknak a missziómunka fejlődésében?

M. M.: Egy összehasonlítást használva mondom el, hogy az adventista sajtó és kiadványok szerepe azonos a nyelvtani eszközök szerepével, azokkal a kizárólag pragmatikus rendeltetésű elemekkel, amelyeket nem csupán önmagukban használunk a közlésben, hanem a szavakkal együtt, amelyekhez kötődnek.

C. A.: Az Adventista Teológiai Intézet elnöke volt. Milyen általános szerepe van ennek az intézetnek az egyház küldetésére nézve?

M. M.: Egyedi szerepe van. Az adventista oktatási intézmények a következő tényezők által meggyőzőek: 1) keresztény környezet, amely biztos, meleg, családias légkört biztosít a fej-

lődés érdekében; 2) az akadémiai képzést megelőzi a jellemformálás, a lelki, a gyakorlati és valóság alapú látásmód formálása; 3) a mai időkre szabott missziós értékrend.

A.: Az utóbbi időben sok minden elhangzott a női személyek felszenteléséről. Mi, romániai adventisták, hogyan kellene viszonyulnunk ehhez a kérdéshez?

M. M.: Mielőtt minden kérdésre válaszolnánk, olyan szívvel kell rendelkezünk, amely a Bibliáért és az Úrért ég. Bizonyos témákkal kapcsolatosan nem kellene túl energikusakká válnunk. Törődjünk a Bibliával és köves-sük elveit!

A.: A társadalom, de egyes egyházak is egyre inkább vitatkoznak a család szerkezetéről. Mennyire fontos az édeni modell?

M. M.: Meghatározó és változhatatlan.

A.: Véleménye szerint hamarosan eljön Jézus? Mire alapozza hitét?

M. M.: A beteljesült jelek eddig nem tapasztalt sokaságára és Isten Igéjére.

A.: Üzenjen valamit a romániai adventista egyháztagoknak.

M. M.: Isten emberei, testvérek és testvérnők, ne a sikerekben és a pénzben mérjétek az életet. Amíg ezt a folyóiratot tartjátok a kezetekben, azt bizonyítjátok, hogy érdekel benneteket a menny. Nem tehetnének ezt első számú foglalatosságunkká?

Előttünk nem áll öt év azért, hogy csak számolgassuk és eltékozzoljuk. A mai nap a miénk, és arra bátorítalak, hogy éljük azt tisztán és missziómunkát végezve. És előttünk áll a következő szombat, amelyet kellőképpen kell előkészítenünk és megünnepelnünk az Úr Jézus Krisztus példáját követve. S van egy egyházunk, amelynek szüksége van a jelenlétünkre és szolgálatunkra. Örüljétek az Úrban! Maranatha! ■

Az interjút az Adventszemle szerkesztősége készítette.

Szolgálatra hívatva

Interjú a Román Unió bizottsági tagjaival

Az idők folyamán Isten elhívott embereket, hogy képviseljék és hűséggel szolgálják Őt. A kiválasztás nem emberi szempontok szerint történt; Isten az Ő szolgálói odaszentelt és akaratának tökéletesen alárendelt szívét nézte.

Az áprilisi hónapban lezajlott választás alkalmával Isten – egyháza hangján keresztül – új szolgálattevőket hívott el, akik munkájának terheit hordozzák az elkövetkező öt évben. A hit ezen embereinek vállán nyugszik az a magasztos felelősség, hogy az Úr népét közelebb vezessék Kánaán határához.

Az alábbiakban bemutatjuk az Adventista Unióbizottság hét tagját, akik az elnökkel – Marius Munteanu testvérrel – együtt fogják irányítani a Hetednap Adventista Egyház romániai közösségének tevékenységét. Feltettünk nekik néhány kérdést, hogy megismerjük az Úr munkájával kapcsolatos meglátásukat és szándékaikat.

Adventszemle: Milyen érzésekkel fogadta az elhívást, hogy szolgálatot vállaljanak az unió bizottságában?

Ștefan Tomoiagă: Nehéz volt megértenem és elfogadnom ezt az elhívást. Sokéves lelkészi szolgálatom során számos megvalósításnak örülhettem, az elmúlt időszakban pedig az Észak-Erdélyi Egyházterület vezetői karában, majd annak elnökeként jó egyetértésben dolgoztam munkatársaimmal. A tervek kezdtek megvalósulni és szép kilátásokat remélünk a munka előrehaladását illetően. Mindezek mellett ennek a felkérésnek sem mondhattam nemet, mert Isten előtt megígértem, hogy válaszolok a hívásra, bárhol is kell szolgálnom.

Eduard Călugăru: Amikor Isten elhív – függetlenül a szolgálat helyétől és jellegétől (belső vagy külső missziómunka, a helyi gyülekezetre vonatkozik vagy a munka más területeire) –, ez nagy megtiszteltetés, de egyben nagy felelősséget is jelent. Az elhívást az egyház intézi elrendelt eszközök által, ám a lényeg az, hogy Aki elhív, megadja a szükséges, személyes bizonyítékokat is. S ezek megadatnak úgy kezdetben, mint a végig a munka folyamán. Ami szép és egyben félelmetes is, az, hogy maga Isten vezeti egyházát.

Évekkel ezelőtt megkérdeztem egy idős testvért, hogy szerinte honnan lehet tudni, hogy egy elhívás a szolgálatra mikor származik emberektől, és mikor Istentől. Az atyafi rám nézett és azt mondta, hogy ez nagyon egyszerű. Ha a szolgálat áldozattal jár, akkor tudhatod, hogy Istentől származik. Ám ha az elhívás nem feltételez áldozatot is, akkor komolyan fel kell tenned a kérdést, vajon nem emberektől ered. Az önmegtagadás, a másokért önfeláldozó lelkület mennyei elv, miközben a gonoszság országának önfelmagasztalás az elve.

Florian Ristea: Ellentmondásos érzések kavargtak a lelkemben. Leginkább a csodálkozás érzése kerített hatalmába, mivel erre a szolgálatra mindig nagy tisztelettel néztem, és azt gondoltam, hogy erre a szintre csak bizonyos személyek juthatnak el, de semmiképpen nem én.

Ștefan Tomoiagă a Romániai Hetednapos Adventista Egyház titkára. 1975-ben született a Máramaros megyei Felsővisón. Tomoiagă testvér teológiai végzettséggel rendelkezik, és mesteri fokozaton szerzett diplomát Kommunikáció-, illetve Tanácsadás szakon. 2013-tól az Észak-Erdélyi Egyházterület elnökeként szolgált, ennek előtte a már említett intézmény titkári tisztjét töltötte be. Felesége Adina; két gyerekük van: Elis Natanael és Ameline.

Romică Sirbu: Háromféle érzés kavarg bennem, ha az új kezdésre gondolok. Elsősorban alázatot érzek, mert ezen a szinten szolgálni nem érdem, hanem hatalmas felelősség. Másodsorban szent félelmet érzek, tekintetbe véve, hogy mit vár el tőlem Isten ebben az időszakban. Utoljára, de nem utolsósorban, boldog vagyok, hogy a Tőle kapott képességeimet felhasználhatom az Ő szolgálatára.

Daniel Chirileanu: Amikor Isten szolgálatra hív el, az már önmagában véve is hatalmas megtiszteltetés. Ezen felül, minden figyelem, amellyel kitüntet, olyan többletet jelent, amelyhez csak egyféleképpen viszonyulhatunk: elfogadjuk és megpróbáljuk ezt a kiváltságot a szolgálat iránt érzett odaadás örömevé változtatni. Isten még egyszer megtette azt, hogy a leggyengébbet hívta el, annak

ellenére, hogy sok erős ember állt a rendelkezésére. Erre nincs magyarázatom. A magyarázat és a döntéshozatal is az Ő kezében van. Én csak azért imádkozom, hogy soha ne hagyjon magamra.

Ioan Câmpian: Azonnali válaszom az lenne, hogy már sok éve szolgállok a Román Uniónál és ismerem az egyház ilyen szinten végzett tevékenységének számos vetületét. A dolgok azonban nem éppen így állnak, mivel a mostani nemcsak egy új kezdet, egy új kihívás vagy egy új osztály vezetése, hanem alkalom arra, hogy elgondolkodjunk az elhívás felelősségén és az új szolgálatra való hajlandóságunkon. Ami az érzéseket illeti, azok folyamatosan változnak. A lényeg az odaadás, nemcsak a munka,

hanem annak személye iránt, Aki felkér, hogy Vele együtt dolgozzunk.

Nelu Burcea: Elmémben mindig létezett az Istenért végzett szolgálat elhívásának fontossága. Arra a következtetésre jutottam, hogy ennek tudatosítása minden érzésnél fontosabb. Természetesen a saját felelősségünk felismerésének is megvan a maga szerepe. Ezen felül azonban az én hozzáállásomat nagymértékben befolyásolja az, hogy mit vár el tőlem Isten.

Adventszemle: Melyek a romániai adventizmus erős pontjai? Mivel járulhat hozzá a hazai egyház a társadalom és a világszéles egyház fejlődéséhez?

Ștefan Tomoiagă: Azon túl, hogy az adventhívők vágyakoznak arra, hogy pozitív befolyást gyakoroljanak tevékeny-

ségi körökben, az Adventista Egyház szervezett programjaival, egészségügyi központjaival, oktatási intézményeivel és a nagyközönség érdekében végzett szolgáltatásaival is kitűnik. Az egészséges életmód bemutatása, a nevelő előadások népszerűsítése, a Speranța TV és rádió műsorai mind rányomják kezgyüket a román társadalomra.

Romániai adventisták ezrei vállaltak munkát a nyugat-európai országokban, s ez kedvezőtlenül hatott a helyi közösségekre, azonban el kell ismernünk, hogy fellendítette a spanyolországi és az olaszországi advent közösségeket.

Eduard Călugăru: Romániát mint földrajzi területet többször is felhasználta Isten a szolgálatra kész emberek védelmére. Nehéz lenne megérteni Isten gondviselésének figyelmen kívül hagyásával – és annak, hogy Ő beleszól az emberi történelembe – azt, hogy különböző történelmi korszakokban országunkban miként volt biztosított a vallásszabadság.

A romániai adventizmus szépen fejlődött, s ennek a fejlődésnek megemlítem a fontosabb tényezőit: már a kezdetektől fogva minden társadalmi osztályhoz szólt; tisztelettel és figyelemmel fordult az Ellen G. White által írt *Bizonyságtételekhez*; minőségi zenére törekszik, amely Istenhez közelebb emeli a keresztény embert; sokféle missziós tevékenységet végez.

A romániai egyház jó befolyást gyakorolhat a társadalomra, általánosan az emberek megsegítésével, és sajátágon azokra, akik döntéshozó pozíciókat töltenek be, hogy ők is megismerjék a bibliai elveket és Isten akaratát. Az embereknek meg kell ismerniük és el kell ismerniük a Szentírás tekintélyét.

A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hozzájárulása a világszéles egyház munkájához és tevékenységéhez véleményem szerint abban állhat, hogy bátoríthatja az ifjakat a külföldi missziómunkára; értéket adhat a Prófétaság Lelke tanácsainak, és e tanácsok megélésének a tagok mindennapi életé-

ben; továbbá úgy gondolom, hogy minőségi zenét is felkínálhatunk.

Florian Ristea: Értékelem azt a lelki örökséget, amelyet elődeink hagytak ránk – Isten iránti áldozatkészségüket, melyet nemzedékről nemzedékre ápoltak, a bibliai elvek iránt tanúsított hűségüket, amelyek minket is formáltak. A romániai adventizmus napjainkban is nagy hangsúlyt fektet a missziómunkára. Felekezeti szempontból ez „tart életben”. Ha a missziós lelkület kihal, a romániai adventizmus a szó szoros értelmében vele együtt pusztul el.

Azt hiszem, meg tudjuk változtatni a romániai társadalom felfogását a valódi keresztény hittel kapcsolatban. Ez a társadalom a közelmúltig még az adventistákkal kapcsolatos előregyártott elméletek és előítéletek rabja volt. Az új nemzedékek nyitottabbak, kevesebb előítéllettel rendelkeznek, nem a begyakorolt minta szerint gondolkodnak. Erre az alapra építhetjük az evangélium bemutatását. Tudatában kell lennünk, hogy történelmi pillanatokot élünk át. Ez az egyetlen esélyünk.

Példaként állhatunk a világszéles egyház számára is. Nem azért, amit általában gondolunk magunkról – mivel a nemzetközi adventizmus felfogása a romániai egyházzal nem egyezik meg azzal, amit mi magunk gondolunk erről –, hanem azért, mert gyorsan alkalmazkodunk a bennünket körülvevő világ új kihívásaihoz anélkül, hogy feladnánk alapelveinket. Itt olyan küzdelem folyik, amelyet néhány más országban élő testvérünk már feladott. Ha sikerül az evangélium alapelveinek feláldozása nélkül alkalmazkodni az új igényekhez, a világ csodálattal tekint majd ránk. Ha nem sikerül ezt megtennünk, sajnálatra méltóak leszünk.

Romică Sîrbu: A romániai adventizmus erős oldala a Biblia és a Próféta-ság Lelke iránti elkötelezettsége. Az oktatás és az egészségügyi nevelés terén erőteljesebben is hallathatnánk a hangunkat. A világszéles egyházi tevékenység terén

pedig azt gondolom, hogy jobb lenne nagyobb mértékben és szervezettebben bekapcsolódni a külmiszióba.

Daniel Chirileanu: A folyamatos és minden szabályrendszer nélküli változások korában rendkívül nehéz lépést tartani a pillanat csábításának engedő emberek igényeivel, nehéz megszólítani és felkelteni érdeklődésüket. A mai kereszténység egyik legnehezebb feladata kilépni a virtuális világból, és inkább a valós életre összpontosítani, a minket körülvevő való világ felismerésére. Ma már előszeretettel mutogatjuk magunkat. Lehet, hogy az adventizmus is erre hajlamos. Már nem létezik olyan ima, amelyet ne közvetítenek, nincs olyan adománygyűjtés, amelyet ne írnának ki a közösségi oldalakra, egyre kevesebb a természetes keresztény megnyilvánulás, és a nem reklámozott természetesség közönségesnek tűnik. A hit befejezetlen, feldolgozatlan forgatókönyvek, vetítések és forgatások cselekménysorozatává vált, amely a valós élet színpadán soha nem kerül bemutatásra. A látható dolgok nagyon csekély százaléka viseli a folytonosság és az állandóság jegyeit.

Ioan Câmpian: A romániai adventizmus mélyen gyökerezik hazánkban. Elég egyetlen pillantást vetnünk a történelemre és azonnal meggyőződünk róla, hogy milyen csodálatosan vezette Isten az egyházát országunkban. Az Adventista Egyház ismert, sok tagja van, s már ez is önmagában figyelemre méltó más európai országok taglétszámához viszonyítva. Továbbá kiténik oktatási intézményeivel, médiatevé-

kenységével és szociális programjaival. Azonban ennél többre van szükség ahhoz, hogy valóban nyomot hagyjunk az emberek életében. Ez a többlet pedig éppen az az önazonosság, amellyel a Megváltó felruházott bennünket – legyünk a föld sója és a világ világossága a körülöttünk élők számára.

Eduard Călugăru a Romániai Hetednapos Adventista Egyház pénztárosa. A Prahova megyei Cămpinán született 1970-ben. Teológiai és közgazdaságtani tanulmányokat végzett. 2005–2009 között a Munténiai Egyházterület pénztárosaként szolgált, 2009-től pedig a Román Unió pénztárosa. Felesége Adina; egy kislányuk van: Agnes Denisa.

Nelu Burcea: A romániai adventizmus egyik erőssége a viszonylag magas taglétszám a többi európai ország advent közösségéhez viszonyítva. Továbbá értékelem, hogy a romániai adventista egyház isteni ihletésre olyan programokat szervez, amelyek a világszéles egyház számára is bátorításul szolgálnak. Ha azonban csak a mi országunkról szeretnénk beszélni, ki kell emelnünk annak fontosságát, hogy habár kisebbségben vagyunk, prófétikus mennyei üzenetet s annak „jobb kezét” az egészségügyi reformot, „Isten parancsolatainak és Jézus hitének” elpusztíthatatlan igazságait kell hirdetnünk a hármass angali üzenet fényében. Ugyanakkor hangsúlyoznunk kell az egyház szociális tevékenységét is az utóbbi években, amely társadalmi szinten nagy hatást gyakorolt az emberekre.

Adventszemle: Milyen kihívásokkal kell a romániai egyháznak szembenéznie a következő években?

Ștefan Tomoiagă: A hitalapelvek szempontjából egyre több kérdés vetődik fel a teremtéssel, a szombattartással, a keresztény életmód elveinek betartásával kapcsolatban. Ebben az időben az egyház feladata a hitelesség és az időszerűség megtartása. Ugyanakkor válaszolnunk kell az emberek szükség-

Florian Ristea a Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály igazgatója. 1969-ben született a Teleorman megyei Brânceni községben. Teológiát és történelmet tanult. 2009-ben az Olténiai Egyházterület Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztályát vezette. Felesége Florina; egy fiuk van: Eusebiu Petru.

leteire, és eleget kell tennünk feladatunknak, a missziómunkának.

Eduard Călugăru: Vélem, hogy az előttünk álló években a következő dolgokat kellene fontosnak tartanunk: a taglétszám gyarapodását, főleg az ifjak sorai- ból; az egészségügyi munka fejlesztését; sokkal nagyobb eredményekkel járó különböző missziós tevékenységeket, amelyek nem csak a vetésre, hanem a „megmaradó” gyümölcsökre is összpontosítanak; továbbá fontos lenne, hogy a tagok higgyék és éljék azt, amit vallanak.

Florian Ristea: A lelki kilengések, az egyensúly hiánya a következő formákban jelentkeznek: túlzott konzervativizmus, amelybe bizonyos egyházta- gok vagy csoportok valósággal belekő- vülnek, illetve a liberalizmus mindent elsőprő hullámai. Ezek mellett még megemlíthjük az egyház egysége, vala- mint a missziómunka és a szervezett

programok iránti közönyt, amely a ve- zetőséggel szembeni, általában megalapozatlan vádak miatt kialakuló tiszteletlenséggel társulva okoz károkat (a leg- könnyebben az általánosítás hibájába esünk bele). A másik nagy hiba az egy- ház és a gyülekezet állapotának szépít- getése (Jel 3:14-18). Továbbá, sajnálatos

módon nem értjük meg és nem ismer- jük fel a jelen kor történelmi fontos- ságát, ezért az evan- gélium szolgálata- ban elszalasztjuk, s nem használjuk ki az adódó lehetősé- geket. Az emberiség „csillagóráját” (Ste- fan Zweig) éljük, azt a rendkívüli lehető- séget, azt az egyedi pillanatot, amellyel nem hiszem, hogy ez a nemzedék még egyszer találkozik.

Romică Sirbu:

Az előttünk álló kihívásokkal szemben tanúsított helyes hozzáállás a jövő pró- fétikus jelentőségének megértéséből, valamint az egyházat jellemző jelen- kori valóság helyes felismeréséből és értékeléséből ered.

A próféták figyelmeztetnek, hogy ne- héz, zaklatott időszaknak nézünk elébe (2Tim 3:1-7), amelyet a hit meggyen- gülése, az elhidegülés, a vallásszabadság megvonásának veszélye, társadalmi, po- litikai és gazdasági zavargások okoznak. A Szentírás azonban arra is figyelmeztet, hogy ne hanyagoljuk el küldetésünket, az örökkévaló evangélium prédikálását megfelelő időben, a jelenvaló igazságok összefüggésében a világ minden népe számára (Jel 13.).

Másrészt, az egyház növekedésé- nek lassulása, a tagok átlagéletkorának növekedése, a gyülekezeteket látogató fiatalok csekély létszáma és az isten- tiszteleteken résztvevő tagok elégedet- lensége mind olyan valóságok, amelyek

előrevetítik az előttünk álló időszak ki- hívásait.

Daniel Chirileanu: A kihívások ki- hívását a hívók – különösen a fiatalok – ösztönzése jelenti. Úgy tűnik, hogy nem rendelkezünk elegendő csábító ja- vaslattal, amely lelkesedést, bekapcsoló- dást és áldozatkészséget eredményezne. Sajnálatos módon kialakult az a szikra, amely a fiatalokat és a közösséget tette- kész hadsereggé kovácsolta össze. Ez a legnagyobb szükséglet, a legfontosabb parancs. Újra fel kell fedeznünk a vá- rakozás és a reménység magvát, amely szívünket a türelmetlenség és az izga- lom állapotában tartotta az idő rövidsé- gének, a végidei események közelségé- nek tudatában.

Ioan Câmpian: Kihívások minden oldalról érnek bennünket. Ezek első- sorban a tagok elvárásai, akik egy vi- lágos parancsra, egy jól meghatározott irányra, gyakorlati tervekre, mozgósító felhívásokra várnak. Másodsorban pe- dig az elvilágiasodott emberek, a társa- dalom elvárásai, akik számára a Szent- írás és a vallás nem fontos. Az egyház mindig válságban volt, azonban igaz, hogy ennek nem volt mindig tudatá- ban. Fel kell ismernünk a kihívásokat. A megoldás pedig csak egyetlen irány- ból érkezik – fentről, attól, Aki még Laodicea számára is tartogat erőforrá- sokat.

Nelu Burcea: A romániai egyháznak legkevesebb két kihívással kell szembe- néznie. Elsősorban, a Szentlélek ereje által összefüggő, értelmes és dinamikus formában kell folytatnunk küldetésün- ket, az örök igazság hatékony hirdetését a romániai társadalomban. Másodsor- ban pedig lehetséges, hogy az elkövet- kező években az Adventista Egyháztól világszinten megvonják a vallásszabad- ságot, s ez hazánkban is megvalósulhat, tekintetbe véve azokat az erőfeszíté- seket, amelyek a vasárnap mint egyedüli nyugalomnap bevezetésére irányulnak. Ennek gyakorlatba ültetése súlyosan

megsértené a szabad istenimádat elveit és az alapvető emberi jogokat.

Adventszemle: A következő öt évben mit szeretne megvalósítani az ön által vezetett osztállyal? Milyen célokat tűzött maga elé?

Ștefan Tomoiagă: A statisztikai adatok önmagukért beszélnek. A romániai Adventista Egyház számára a 2013-as adatok nagy visszaesést mutatnak. Az elmúlt 15 évben most volt a legkisebb a keresztségek száma (1458). A számok eleven húsba vágnak: 100 tag egy év alatt csupán 2 új személyt hoz be a gyülekezetbe. Mit szeretnénk? Természetesen, kedvezőbb adatokat – vágjuk rá gyorsan. Ez lenne a valós válasz? Azt gondolom, hogy túl nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy mit tegyünk. Egy tanár mondta egyszer, aki egyik gyülekezet presbitere is, hogy valósággal vizsgálja a terv kifejezéstől. Olyan időket élünk, amikor nem csak tennünk kell, hanem mi magunk kell egy bizonyos elvvé váljunk. Tehát, az elkövetkező időszakra a minőségi hozzáállást, magatartást tartanám legfontosabb tényezőnek. Az emberi jellem ragyogjon és a Szentlélek ereje járjon előttünk. Ilyen formában a személyes missziómunka, a családi oltár helyreállítása, az igetanulmányozás, a médiában végzett munka meghozhatja azt a megújulást, amelyre oly nagy szükségünk van. Ami az eredményeket illeti (a számadatokat), azok feljegyzésre kerülnek úgy a mennyei, mint a földi könyvekben, és Isten gondoskodik, hogy egy apró mag se vesszen kárba.

E magasztos munkában a lelkész tevékenysége meghatározó. Éppen ezért a lelkésznek és családjának szüksége van a tagok támogatására és tanácsaira. Ahogy a pásztor elmegy és megkeresi az elveszett bárányt, ugyanúgy mi lelkészek is meg kell, hogy keressük az elvesztett lelkeket. A vezetők, a lelkészek és a presbiterek lelkisége tükrözi a közösség lelki hőmérsékletét. A rendszeres imaalkalmak, az elmélkedés, a folytonos tanulás és felkészülés képesíti a lelkészt

arra, hogy lehajoljon azokhoz az emberekhez, akikért a Megváltó az életét adta. Nagyra értékeljük mindazokat az erőfeszítéseket, amelyeket a lelkész testvérek a missziómunkába befektetnek. Ahol az irgalmas samaritanus példázatában szereplő „közeledett” ige a „távolodott” kifejezéssel lett felcserélve, ott újra a keresztet kell közeledni, és a Golgota lábánál újból fel kell fedezni azt, hogy milyen nagy értéke van egy léleknek.

Eduard Călugăru:

Ami pedig a keresztény életmódot illeti, szeretném, hogy a tagok megismernek és megtapasztalják a vallás helyes és tényleges megélését. Kívánom, hogy gyakorlati módon ismerjék meg Istent, és vonják be Őt az életükbe.

A pénzügyekre vonatkozóan szeretném, ha hűségesekek lennének az adakozásban és a tizedfizetésben. S mi, akik az anyagi javak kezelésének és felhasználásának felelősségét kaptunk, legyünk felelősségteljesek és hűségesekek ahhoz, Aki elhívott, és Aki vezeti ezt az egyházat.

Florian Ristea: Azért imádkozom, hogy a szombatiskola váljon az egyház programjainak egyik legkívánatosabb pontjává minden korcsoport számára. Imádkozom a missziólelkület feléledéséért, mert ez a gyülekezet legnagyobb kincse. Nem tűztem ki célokat. Ezek mind benne vannak az egyház küldetésnyilatkozatában. Ennek érdekében szükségünk van arra, hogy mindannyian hozzájáruljunk ennek életbe ültetéséhez. Isten művében fontos helyet foglal el a szombatiskola és a személyes szolgálat (lásd: Ez 1.). A többi csak

részletkérdés, amit sok esetben az idő és a körülmények határoznak meg.

Romică Sirbu: Elsősorban tisztázni szeretnénk a felelősségeket (a nevelés és a család terén) az uniónál, az egyházterületekben és a helyi gyülekezetekben a világszéles egyház működési sza-

Romică Sirbu testvér 1972-ben született a Dâmbovița megyei Lucieni helységben. Teológiát tanult, majd mesteri fokozatot szerzett nevelés, családi kapcsolatok és teológiai szakterületen. 2005-ben választották meg a Munténiai Egyházterület Nevelés és Vallásszabadság Osztály igazgatójának. 2009-től a Román Unió Családi és Nevelés Osztályának igazgatója. Felesége Loredana; két fiuk született: Emanuel és George.

bályzatának fényében. Másodsorban azokra a területekre szeretnénk összpontosítani, amelyek valóban fejlődőképesek a nevelés és oktatás terén (óvodák, elemi iskolák, középiskolák, egyetemek stb.). Nem vagyok híve olyan új intézmények létrehozásának, amelyek csak statisztikai adatokban mutatnak jól, de nincs jövőjük, ráadásul ellenrekélmot csinálnak az adventista oktatásnak és konfliktushelyzetet teremtenek az egyházban. Azt gondolom, hogy az oktatási rendszert olyan irányelvek szerint kell fejlesztenünk, amelyeket az egyház már régóta lefektetett Isten Igéjének fényében. Ez magában foglalja a gyerekek létszámát, az odaadó, képzett tanári kar megszervezését, az adventista oktatás szükségességének és fontosságának megértését adott területen, valamint az anyagi feltételeket, a felelősségteljes tervek kidolgozását

az unió, az egyházterületek és a helyi gyülekezetek részéről, a program fontosságát az egyház és a missziómunka szempontjából. Ugyanakkor rendkívül fontos a meglévő oktatási intézmények fejlesztése és az akkreditációk beszerzése. Szükséges a minőségi növekedés, és a gyülekezetekben is népszerűsíteni

ezelőtt még kifogástalanul működött, most már hiányosnak tűnik. A bizonyos korcsoportok számára szervezett programok alkalmazhatatlanná váltak résztvevők hiányában. Nem a tervek és a programok minősége vagy tartalma romlott, hanem a célközönség oszlott fel vagy tűnt el.

Daniel Chirileanu az Ifjúsági- és Gyermekosztály igazgatója. Vatra-Dornei városában született 1965-ben. Teológiai tanulmányokat végzett, majd 2001-ben megválasztották a Moldvai Egyházterület Ifjúsági Osztály igazgatójának. A Román Unió Ifjúsági- és Gyermekosztály igazgatója 2009-től. Felesége Alina; egy fiuk van: Robert.

kellene ezeket az oktatási lehetőségeket.

A Családi Osztály esetében szeretném változatosabbá tenni a tevékenységeket, feltérképezni az érdeklődési területeket, a gondokat, és külön-külön elemezni a családi élet különböző időszakainak jellegzetességeit is. Ugyanakkor figyelemmel kísérem az ilyen téren képzett szakemberek szakmai fejlődését, a családterápiás tanácsadásban jeleskedő pszichológusokat, mivel az egyházon belül is nagy szükség van a képzett segítségnyújtásra és tanácsadásra a családi életben megjelenő különböző jellegű nehézségek és kérdések helyes orvoslására a folyamatos fejlődés és növekedés biztosítása érdekében.

Daniel Chirileanu: A fiatalok körében a korcsoportok szerinti összetétel megváltozása a programok újraelemzésére és átgondolására készítet bennünket, melynek következtében ezeket korszerűsíteni kellene. Ami néhány évvel

Mi, az Ifjúsági és Gyermekosztály vezetősége szeretnénk újra felfedezni és felfedeztetni a felnőttekkel az utat kereső fiatalok szolgálatába állított áldozatkészséget és hajlandóságot. Mindkét oldalról erőt kell kifejteni, de elsősorban azok részéről várjuk el ezt, akik azt állítják, hogy tapasztalattal rendelkeznek, és józan felnőttként gondolkodnak – vagyis a szülőktől. Ha ez a válaszreakció kés-

lekedik, ha a szülők szíve nem „fordul vissza” időben a gyerekekhez, akkor lehet, hogy túl későn válik mindez valóra.

Ioan Câmpian: Mindkét ügyosztály egyformán fontos. De ezt minden vezető elmondhatja a maga során. A könyv és elsősorban a Könyvek Könyve még mindig Isten elsődleges kommunikálási formája az emberekkel. Volt idő, amikor vágytunk a könyvekre és nagy nehézségek árán szereztük be az olvasnivalót. Ma vannak könyveink, de már nem jut idő az olvasásra. Ha mi sem olvasunk, akkor másoknak sem ajánljuk már a könyvet. A célt az a személy szabta meg, akinek Isten kinyilatkoztatta e munka fontosságát – Ellen G. White. És a cél az, hogy minden ember vegyen részt ebben a missziómunkában. Az Etnikai csoportok Osztállyal kapcsolatban pedig a legfontosabb üzenet az egész világ számára az, hogy ne állítsunk fel semmiféle etnikai korlátot,

hanem ellenkezőleg, dolgozzunk azon, hogy az evangélium üzenete jusson el minden nemzethez, ágazathoz, nyelvhez és néphez.

Nelu Burcea: A Kommunikációs Osztály tevékenységével kapcsolatban az a kívánságom, hogy a következő öt évben az egyház a lehető legtöbb kommunikációs módszer felhasználásával fejlődjön az igazság hirdetésének tekintetében. Beszélek itt különösképpen a világhálóról, ami a legutóbbi adatok szerint napjaink legnépszerűbb és leggyakrabban használt eszközévé vált. Azonban semmiképp sem szeretném elhanyagolni a többi módszer hatékonyságát és alkalmazását sem. Ugyanakkor azt is kívánom, hogy a belső kommunikálás váljék átláthatóbbá, gyorsabbá, világosabbá és vegye figyelembe mindazokat a kérdéseket, amelyek az elkövetkező időszakban válsághelyzetek kialakulásához vezethetnének az egyházban.

Ami pedig a Vallásszabadság és Közkapcsolatok Osztályt illeti, azért imádkozom, hogy Isten ihlessen bennünket arra, hogy hittel, szakszerűen és pontosan tudjunk eljárni, és hogy sose felejtjük el, hogy magas szintű, nemes küldetésünk van.

Adventszemle: Érvényes-e még a „Jézus nemsokára jön” advent meggyőződés? Mire alapozzák válaszaikat?

Ștefan Tomoiagă: A világvége késlekedésének szindrómájában szenvedünk. Úgy tűnik, hogy belefáradtunk a várakozásba. Minél kevesebbet dolgozunk, annál fáradtabbak leszünk, azonban amennyiben a várakozás tevékeny jelleget ölt, újból időszerűvé, jelenvalóvá és hihetővé válik advent meggyőződésünk. A példázatbeli jó és hűséges szolga nem úgy hitte, hogy gazdája talán visszajön, hanem hitte, hogy valóban nemsokára megjelenik. Következésképpen, a 100%-os nyereség ellenére sem jegyzi fel róla a Szentírás, hogy fáradt lett volna, hanem ellenkezőleg, ké-

szén várta gazdája visszatérését. Igen, Jézus nemsokára visszajön!

Eduard Călugăru: „Jézus nemso-kára jön.” Ez nem csupán egy hiedelem, egy kijelentés, ami egy hagyományhoz köthető, hanem egy életmód, mintha az Úr el is jönne életünk idején. Olyas valami, ami abból a forró vágyból fakad, hogy minél előbb találkozzunk az- zal, Akit szeretünk. De ez a várakozás a valóságon alapszik. Ha körülnézünk, látjuk teljesedni a bibliai próféciákat és a gyors változásokat, s ez által erősödik meg a hitünk.

Florian Ristea: Minden keresztény hiszi, hogy Jézus eljön. Az adventista hitvallás ereje és eredetisége a „hamarosan” és „nemsokára” kifejezésekben rejlik. Ha nem hinnénk ezt, az egész kereszténység csak egy ájtatos átverés, az adventizmus pedig ennek a „legmeggyőzőbb” hangja lenne. Az én válaszom határozott igen. Számomra érvényes ez a kijelentés. Nem föltétlenül azért, mert az „idők jelei” erről tanúskodnak, hanem azért, mert ezt mondta Ő. Ebből a szempontból egyetértek „Pascal fogadásával”.

Romică Sîrbu: Isten nem feledke- zik meg ígéreteiről. A második eljövétel a megváltási terv csúcspontja, végkifej- lete, mindennek a helyreállítása. Ennek a valóságnak még maga az emberi ké- telkedés is a bizonyítékát képezi (2Pt 3).

Daniel Chirileanu: A várakozók szuny- nyadásától vagy ébrenlététől függetle- nül a világ Megváltója visszatér erre a földre. A legjobb, amit tehetünk, hogy olajat töltünk lámpásainkba és újra vá- rakozni kezdünk.

Ioan Cămpian: Ha Krisztus vissza- jövelele nem része életünknek, terve- inknek és üzenetünknek, akkor elveszí- tettük önazonosságunkat és az egyház elveszítette létjogosultságát. Küldeté- sünknek az a tudat ad értelmet, hogy el- jövetelének várakozásában élünk. Vála-

szunkat az Ő ígéretére alapozzuk. Isten mindig betartotta ígéretét, és hisszük, hogy ez alkalommal is betartja.

Nelu Burcea: Ha ez az üzenet elve- szítené érvényességét, az egyház léte- zése is megszűnne. Az idők jelei vi- lágosan mutatják, hogy az Úr Jézus Krisztus visszajöve- tele közelebb van, mint bármikor volt. A környező orszá- gokban zajló konfl- ktusok, a világszin- ten tárgyalt, a val- lásszabadság korlá- tozására vonatkozó megszorítások elő- készítése, a kommu- nikációs módsze- rek robbanásszerű fejlődése, amelyek lehetővé teszik az evangélium gyors és széleskörű terjeszté- sét csak néhány bi- zonyítékát képezik Jézus hamarosan be- következő visszajö- vetelének.

Adventszemle: Üzenjenek valamit a romániai adventistáknak.

Ștefan Tomoiagă: Úgy éld a mai napot, hogy ne kelljen holnap szé- gyenkezned miatta. Ebben a világban – melyben az értékek folyton változ- lanul összefonódik az igazsággal és az élvezetek hajszolása erényként tűnik fel – mutasd meg mindenkinek, hogy ember vagy. Engedd, hogy Megváltó Jézus Krisztusunk születésének, halá- lának, feltámadásának és visszajöve- telének öröme töltse be szívedet. Közé- ledj Hozzá minden nap és ízleld meg a boldogságot a világegyetem Terem- tője oldalán. Isten szeretetétől vezetve mondd el mindenkinek a Jézus Krisz- tus általi szabadulás reménységének le- hetőségét.

Eduard Călugăru: Mindannyiunk nagy előjoga, hogy Isten elhívott a bi- zonyoságtévesre, a szolgálatra és arra, hogy csatlakozzunk a maradék egyház- hoz, amely olyan élő kövekből tevő- dik össze, amelyeket Ő formál és alakít. Azt mondja az Úr Habakuk 2:2-3 ver- seiben: „Írd fel e látomást, és véd táb-

Ioan Cămpian-Tătar a Román Unió Kiadványok Osztály és Etnikai csoportok Osztály igazgatója. Marosvásárhelyen született 1958-ban, közgazdaságot és teológiát végzett, majd mesteri fokozatú képzést szerzett menedzsment szakterületen. 1995–2009 között a Román Unió pénztárosa- ként, 2009–2014 között pedig ugyanott titkárként szol- gált. Felesége Aurora; egy lányuk van: Lidia.

lákra, hogy könnyen olvasható legyen. Mert e látomás bizonyos időre *szól*, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jöni, nem marad el!”

Florian Ristea: Testvérek és testvér- nők, az evangélium, amelyben hiszünk, nem arról szól, hogy mit tegyünk, ha- nem arról, hogy milyenek legyünk. A történelem végső órájában minden cselekedetünk jellemünkből fakad, te- hát amik vagyunk, azt tesszük. Milyen embereknek kellene lennünk? (2Pt 3:8-14). Isten gyermekei vagyunk, megvál- tást nyertünk Jézus Krisztus által, test- vérek vagyunk, és örülünk, hogy lé- tezünk. Ez a jövőre vonatkozó remé- nyünk is.

Romică Sîrbu: A Szentírásban kinyi- latkoztatott igazság szerint a biztonság- érzet, a siker, az elégtétel és egyházunk

jövője egyformán az Istenhez való hűségünktől függ. Maradjunk egységesek az igazságban és szolgáljunk örömmel.

Daniel Chirileanu: A „pixelek” és a „közösségi oldalak” világában egyre jobban csábít az okkal vagy ok nélkül

történő „kiállítás” csapdája. Időnkét és energiánkat arra fordítjuk, hogy harcoljunk a Góliát által elénk tárt hatalmas rendszerrel. Ha beleesünk csapdájába, ha elfogadjuk, hogy az ő fegyvereivel, az ő területén harcoljunk, kétségkívül vereséget szenvedünk. A legnagyobb

veszély számunkra az, hogy elfeledjük, a győzelmet a „kövecske” hozza meg számunkra. Csak a Szikla elég erős ahhoz, hogy legyőzze a gonosz romboló és pusztító megvetését, merészségét és arcátlanságát. Alázatos és odaszentelt életben Krisztus, és csak egyedül Ő hozhat sikert a félelem és kihívó magatartások nélküli szívbe.

Ioan Câmpian: Üzenetem a Szentírás lapjairól, Pál apostol leveléből származik: „Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van. Mert békességes tűrésre van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljő és nem késik. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelke” (Zsid 10:35-38).

Nelu Burcea: Azt gondolom, hogy pontosan ide illenek Jézus szavai: „Nékem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik” (Jn 9:4). A vallásszabadság, a jelen idő és a ránk bízott igazság értékelése a mi munkánk által válik valóssá. Ebben az időszakban az egyház túl kell lépjen az anyagiasság, a kényelemkeresés és a jólét kérdésein, és be kell kapcsolódnunk a munkába, ameddig még tart a nappal. Közeleg az éjszaka! ■

Nelu Burcea testvér 1970-ben született a Teleorman megyei Peretu községben. Teológiai tanulmányokat végzett, majd doktori fokozatot szerzett közgazdaságból. Öt évig vezette az Adventista Médiaközpontot, majd 2009-ben megválasztották a Román Unió Kommunikáció, Közkapcsolatok és Vallásszabadság Osztálya igazgatójának. Felesége Viorica; két gyermekük van: Estera és Eduard.

Bibliai falu

Európában egyedi tapasztalat

Ami kezdetben csak egy merész ötletként indult, később hatalmas méreteket öltött, majd egyre bővült, hogy végül a bukaresti, sőt a romániai Hetednapos Adventista Egyház egyik legmeghatározóbb eseményévé váljék. Az elsődleges ötlet az volt, hogy egy bukaresti közterületen építsünk fel egy bibliai időket felidéző falut, ahol bemutathatjuk a korabeli kézműves tevékenységeket, műhelyeket, hétköznapi szokásokat, a kor emberét, és a vallásos adatokat társítsuk a bibliai kultúra elemeivel, hogy ez által minél több ember érdeklődését felkeltsük a Biblia iránt.

A „Bibliai falu” tervet Mihai Braşov lelkész, a bukaresti ifjúsági tevékenységek koordinátora dolgozta ki, s a bukaresti lelkészek hamar elfogadták az ötletet. Számos tárgyalás, megbeszélés, találkozás, ima, tervezés és szervezés után a részletkérdések kidolgozását felosztottuk a gyülekezetek között, mindenki átvett egy-egy részt, mint például a jelmeztervezés és készítés, a hivatalos személyiségekkel és a hatóságokkal való kapcsolattartás, a helyszínen biztosított felügyelet, az állatok gondozása, stb. Mindez komoly csapatmunkát, odaadást, anyagi háttérrel, erőforrással, és mindenekelőtt nagyon sok időt igényelt. Az eredmény azonban rendkívüli volt: az első három nap alatt több mint 10 000 személy látogatta meg a Bibliai falut, az esemény végéig pedig a szervezők több mint 30 000 látogatót jegyeztek fel.

Falu a parkban

A „Bibliai falu” elnevezésű rendezvény április 7. és 17. között zajlott a bukaresti Titan (Al. I. Cuza) parkban, a 3. kerületi önkormányzat által biztosított területen. Ezt úgy rendeztük be, hogy a látogató egy valóságos időutazáson vegyen részt a Biblia világában. A megnyitó napján választ kaptunk azokra a gyötrő kérdésekre, amelyek már he-

tek óta foglalkoztattak. Érdeklődnek-e még az emberek a Biblia világa iránt? Hogyan válaszol a társadalom erre a kezdeményezésre? Képesek vagyunk egy ekkora terjedelmű tervet sikeresen, megfelelően megszervezni és véghezvinni? A pozitív hozzáállást már a hivatalos megnyitón tapasztaltuk, amikor a meghívottak szavaiból kitűnt, hogy értékelik a kezdeményezést. Raluca Ispir képviselő elragadtatással beszélt a tervről: „Kívánom, hogy a következő évben, ha újból megszervezitek a Bibliai falut, legyen legalább 60 000 önkéntes, akik az egész parkot átalakítják miniatűr bibliai faluvá.” Paul Shwartz, a Romániai Zsidó Hitközösség elnöke; dr. Nelu Burcea a Hetednapos Adventista Egyház Közkapcsolatok Osztályának igazgatója; és Virgil Achihai, az Evangéliumi Szövetség elnöke elismerő szavakkal szolt a tervről, és az általuk képviselt intézmények nevében támogatásukról biztosítottak.

A megnyitó után a hivatalos vendégek voltak a Bibliai falu első látogatói, ők nyitották meg az utat az utánuk következő több tízezer ember számára egy csodálatos világba, ahol minden

érezkszervünkkel megtapasztalhattuk a kor hangulatát. A díszlet, a ruhák, az ókori műhelyek eredeti leírás alapján, szakemberek segítségével készültek el. A pékségből áradó frissen sült kenyér illata, a kovácsműhely zaja, a tó partján ringatózó csónakok, az állatok zsi-bongása, a zsinagóga istentiszteletei, az ácsok kalapálása, a helyben készített cserépedények, az agyagedény készítése – csak néhány ízelítő mindabból, ami élethűvé varázsolta a helyszínt, és közelebb hozta szívünkhöz a Biblia világát. Amint a látogató belépett a „városkapun”, azonnal kezébe vehette a térképet, a legfontosabb pontokat és megállóhelyeket, valamint az általános információkat tartalmazó brosúrát, s annak segítségével könnyen tájékozódhatott.

A Biblia világa mindenki számára elérhető

A pékség a többi érdeklődési ponthoz hasonlóan egy bibliai idézetet tartalmazó plakáttal várta a látogatót. Ezen a Megváltó szavait olvashattuk: „Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, soha meg nem éheznek” (Jn 6:35).

A vendégek, miközben megkóstolták a kenyeret, megtudhatták, hogy milyen figyelmet és mennyi időt igényelt ennek elkészítése, mivel a kor asszonyai naponta 3–4 órát fordítottak a kenyérsütésre. Ehhez hasonlóan a többi helyszínen is különböző meglepetésekkel várták a látogatókat.

A *szövőműhelyben* a vásznak elkészítésének technikájával ismerkedhettünk meg, valamint a Nagy Alkotó művéről is beszélgethettünk (Zsolt 139:14). A *kovácműhelyben* a pénzverést is bemutatták, s elmagyarázták, hogy a zsidók Egyiptomból való szabadulásuk emlékére adományokat vittek a templomba. Az *ácsműhelyben* Jézus szakmájának nehézségeiről, az ehhez szükséges szorgalomról, kitartásról és munkakészségről hallhattunk. A *céllövészet*, az íj és a nyíl kipróbálása is számos látogatót vonzott. Itt hangsúlyozták életcéljaink követésének fontosságát. A *fazekas* kezében formálódó agyag kitűnő szemléltető eszköz volt a jellemformálás bemutatására. A kapuban álló *római őrség*, valamint a *bíróság* asztalánál hangsúlyozták az igazság, a rend, a fegyelem és az emberek iránti tisztelet fontosságát. A kisebb állatkertre elegendő *állatsereg* alkotó háziállatokat meg lehetett

etetni és simogatni is, és itt sem maradt el a tanítás, mivel Példabeszédek 12:10 versét idéztük. A gyerekek megérthették az utazással járó fáradtságot és nehézségeket, melyet *sétalovaglás* alatt magyaráztak el nekik a rendezők. A *zsinagóga* időutazásra hívta a belépőket, s itt Mózes és Jézus tanításaival ismerkedhettek meg. A régiségek *múzeumában* néhány olyan tárgy (menóra, papirusz, pergamen) volt kiállítva, melyek megtekintése kapcsán alkalom adódott az ezzel kapcsolatos tudásmennyiség bővítésére, ugyanakkor a gyerekeknek megtanították, hogyan írják le a nevüket a héber ábécé betűivel.

A Szentírás alapvető tanításait a *Megváltó példázatai* és a *Történetek kútja* helyszínein lehetett végigkövetni. Az éhes „utazók” meglátogathatták a *vegetáriánus éttermet*, ahol a finom ételek mellett lehetőségük volt beiratkozni egy táplálkozási szemináriumra is. A *nomád sátor* a gyerekek számára volt a legérdekesebb, itt feliratkozhattak a kisöskér és öskér tevékenységekre, melyek megszervezésére a Bibliai falu zárulta után került sor. A látogatás a *halászkönnél* ért véget, a legszebb természetes helyszínen, a tóparton, ahol ismételten elhangzott Jézus hívása: „Kövessetek en-

gem, és azt mívelem, hogy embereket halásszatok” (Mt 4:19).

Ragályos lelkesedés

Ebben azoknak volt része, akik meglátogatták a Bibliai falut. Az első héten, amely egybeesett az „Iskola más-ként” oktatási programmal – amikor a tanulók iskolán kívüli hasznos tevékenységekkel gazdagítják tudásukat –, a tanárok kíséretében érkező gyerekcsoportok valósággal elárasztották a parkot. A fővárosi és a környező megyékből ideutazó osztályok kizárólagosan azért jöttek, hogy megismerhessék a Biblia világát. A szervezők nem kis meglepetésére még külföldi gyerekcsoportok és turisták is érkeztek autóbusszal, főleg Bulgáriából. Azonban voltak gyerekek Brailáról, Constancáról, Brassóból, Bákóból és az ország más helyiségeiből is. A szervezett csoportok mellett bukarestiek százai, fiatalok, kisgyerekes családok, de a kultúra és a vallás iránt érdeklődő idősök is folyamatosan látogatták a Bibliai falut. Lehetőség adódott lelki beszélgetésekre, barátságok kötődtek, lelkesedés és izgalom érzése töltötte be az embereket, s elkezdtek érdeklődni a Szentírás iránt. Sok látogató ekkor hallott először a Hetednapos Adventista Egyházzól, értékelték a kezdeményezésünket és egy lépéssel közelebb kerültek Istenhez, mivel beiratkoztak a Sola Scriptura által szervezett tanfolyamokra, megvásárolták a *Viața și Sănătatea* Kiadó valamely könyvét, érdeklődést mutattak a *Speranța* TV és a *Radio Vocea Speranței* műsorai iránt, vagy elbeszélgettek a szervezőkkel. Az elismerő szavak, az értékelés, a látogatók hálás és lelkes szavai bátorították az önkénteseket, akik az esemény 10 napja alatt teljes odaadással és örömmel jöttek el, sok esetben kedvezőtlen időjárási viszonyok közepette, s az idő és a fáradtság nyomása alatt is mosolyogva végezték a rájuk bízott feladatot. Napenkénti 10 óra talpon állás, beszélgetés, ide-oda rohangálás mellett is a körülbelül 600 önkéntes minden alkalommal a másnapra-várakozás boldog örömeivel

hagyta el a parkot. A tíz nap alatt összesen mintegy 1000 önkéntes dolgozott, akik bukaresti és más, környékbeli lelkészek, valamint a Munténiai Egyházterület Ifjúsági Osztályának a vezetésével biztosították a Bibliai falu működését.

Örömcsozor

A tíznapos rendezvény idején a szokásos, mindennapos tevékenységek mellett a közreműködő intézmények jóvoltából különleges alkalmak megszervezésére is sor került. A zsidó hitközösség egy kis múzeumot állított fel a zsinagógában, ahol az elnök, Aurel Vainer képviselő és Rafael Shaffer főrabbi ótestamentumi témával kapcsolatos előadásokat tartott. A környező adventista oktatási intézmények tanulói, valamint a „Kelj fel és járj” szervezet tagjai kiselőadásokat, színdarabokat és más, szintén bibliai témájú művészi összeállításokat mutattak be. Különböző kórusok előadásai örvendeztették a látogatók szívét a keresztény zenei hangversenyen. A Néprajzi Múzeum képviselői a román fazekasságról tartottak előadást, Traian Aldea lelkész pedig a zsidó agyagművesség jellegzetességeit mutatta be. A húsvéti hangversenyt a 3. kerület önkormányzatának intézménye, a „Művészetek Háza” szervezte a Bibliai faluban. A 10000 résztvevőt ismert vallásos, húsvéti zenedarabokkal, neoprotestáns kórusművekkel örvendeztették meg, s a záróakkordokban a „Mennyei Jeruzsálem” felé irányították figyelmüket.

A szombat nyugalma

A kihívások egyetlen nap sem hiányoztak. Természetesen a szombat jelentette a csúcspontot, azonban minden részletében sikeres volt. A szombat előtti napon minden műhely és minden helyszín plakáttal hirdette, hogy a Megváltóhoz hasonlóan a Bibliai falu lakosai is beszüntetnek minden tevékenységet szombaton, hogy figyelmüket az imádatra, az igetanutmányozásra és a zsinagóga látogatására fordíthassák. Péntek este minden résztvevőt meghív-

tak a szombat ünnepélyes fogadására, melyet Biblia-olvasás, szövegértelmezés, valamint héber nyelven előadott énekek kísértek. Szombaton Traian Aldea és Florin Lăiu lelkészek szemináriumot tartottak az imádat fontosságáról, a zsinagóga- és templom-, illetve gyülekezetlátogatás lényegéről. Részleteket olvastak fel és magyaráztak a Bibliából. Szolgálatával az Adverum énekegyüttes emelte az ünnep hangulatát. A résztvevők megérthették a pihenőnap jelentőségét és fontosságát, kérdéseket tehetek fel és bibliai válaszokat kaptak, valamint lehetőségük nyílt imában kapcsolatot teremteni a Menny Fejedelmével.

Evangélium mindenkinek

A Bibliai falu eseményeit minden látogató felemelő élményként élte meg. Figyelemre méltó volt a sajtó hozzáállása is, számos országos kiadványban cikkeztek a rendezvényről (Adevărul, ziare.com, România liberă stb.). A világhálón, valamint a rádióban és a televízióban bemutatták, és minden esetben pozitív hozzáállást tapasztaltunk (Radio România Actualități, Europa FM, PrimaTv). Ugyanakkor a támogatók, a szponzorok, a Bibliai falu barátai anyagilag is hozzájárultak ahhoz, hogy ez a rendkí-

vül költséges terv ne legyen túlságosan megterhelő az egyház számára.

Az egyház minden intézménye – Exploratori pentru Viitor; AMICUS București; Adventista Médiaközpont; ADRA; Sola Scriptura; Viața și Sănătatea Kiadó; Semnele timpului; Ștefan Demetrescu Liceum; Mihai Ionescu Középiskola; Adventista Teológiai Intézet; Munténiai Egyházterület; Román Unió – valamint a nagyon sok önkéntes közösen bizonyították, hogy Isten a csodák Istene, Aki örömet és egységet teremt a küldetésben és betartja ígéretét, mely szerint: „az Isten országának ez az evangéliuma hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jó el a vég” (Mt 24:14). ■

Gabriel Işvan igazgató,
Kommunikációs
Osztály, Munténiai
Egyházterület

Az Adventista Teológiai Intézet megalakulásának 90. évfordulója

Az Adventista Teológiai Intézet megalakulásának 90. évforduló-jára szervezett ünnepélyre 2014. április 18–19-én került sor. A program rendkívül változatos volt és számos vendég jelenlétének örülhettünk. Mindezek ellenére „*van sok egyéb is*” (Jn 21:25), ami nem került szóba, és a jelen cikk terjedelme sem enged teret mindezek megemlézésére. Mégis, ez a szombat eleendő időt biztosított arra, hogy figyelmet szenteljünk e rendkívüli esemény leglényegesebb mozzanataira. Számos földrajzi térség kötődik az Adventista Teológiai Intézet történetéhez: *Focșani, Dicsőszentmárton, Méhkert, Bukarest és Cernica*. Az eltelt kilenc évtized eseményei határozottan és visszafordíthatatlanul rányomták bélyegüket a romániai és a világszéles Adventista Egyház küldetésére, és az eseményekben résztvevő emberek életére. Ugyanakkor, az istentisztelet keretén belül számos alkalommal hangsúlyozták ennek az ünnepélyes megemlékezésnek a fontos üzenetét: „*Mindeddig megsegített minket az Úr*” (1Sám 7:12).

Az ünnepség péntek este 8 órakor kezdődött azoknak a diákoknak a fel-szólalásaival, akik a cernicai egyetemi

kampusz megnyitása előtt fejezték be a tanulmányaikat. Az esemény házigazdája, Laurentiu Nistor lelkész meghívására szót kaptak a következő lelkészek: Gabriel Vasilescu, Szász Ernő, Adrian Bocăneanu, Aurel Neațu és Benjamin Stan.

A szombat reggeli imaperceket Aron Moldovan és Mihai Maur lelkészek, majd Eliza Spătărelu, az ATI végzős diákjának elmélkedése készítette elő. Az ezt követő szombatiskolát különleges, egyedi módon szervezte meg dr. Laurentiu Moț egyetemi adjunktus.

A 11 órakor kezdődő istentisztelet mély lelki légkört a meghívottak beszédei, a zenei bejátszások, és elsősorban Isten ránk árasztott gazdag áldása teremtette meg. A meghívottak közül jelen volt Bruno Vertallier és Gabriel Maurer, az Inter-Európai Divízió elnöke, illetve titkára; dr. Silviu-Gabriel Szentesi professzor, a Nemzeti Tudományos és Kutatási Hatóság alelnöke; dr. Otniel Bunaciu professzor, a Bukaresti Egyetem Baptista Teológia karának dékánja és az Európai Baptista Föderáció elnöke; dr. Daniel Mariș professzor, a Baptista Teológiai Intézet rektora; a Romániai Hetednap

tista Egyház hivatalos képviselői; az Adventista Teológiai Intézet tanárai, diákjai és volt diákjai, és még sokan mások.

Nelu Burcea lelkész, a Vallásszabadság és Kommunikációs Osztály vezetője Mihnea Costoiu oktatási miniszter üzenetét olvasta fel: „*Elsősorban megemlétem, hogy nagy megtisztelésben volt részem, amikor 2014 január-*

jában meglátogathattam az Adventista Egyház Generál Konferenciájának székelyét. Másodsorban sajnálatomat fejezem ki, hogy nem tudtam személyesen eleget tenni a mai meghívásnak és remélem, hogy erre a közeljövőben még alkalmam adódik. Gratulálok az eltelt 90 évért, mivel az Adventista Teológiai Intézet megalakulása óta komolyságról, az oktatás és lelki nevelés terén gyakorolt szenvedélyes odaadásról és elvhűségről tett bizonyosságot. Hiszem, hogy ezek az önanonosságot igazoló elemek egy olyan akadémiai program biztos alapjául szolgálhatnak, amely az erkölcsi és lelki értékek továbbításával átlépheti az adventista vallás kereteit és hasznára válhat olyanoknak is, akik többre vágnak egyszerű egyetemi végzettségnél. Kívánom, hogy fejlődjete folyamatosan, következetesen, s ezt az oktatási rendszert nem csak sajátos üzenete és mondanivalója által vigyék tovább, hanem olyan elemek továbbadásával, amelyek erkölcsi és lelki javára szolgálhatnak a román társadalomnak. Sok sikert kívánunk! Gratulálunk!”

Marius Munteanu lelkész, az Adventista Teológiai Intézet igazgatója a köszönet és hála gondolatait osztotta meg a résztvevőkkel mindazért, amit Isten olyan csodálatosan megadott az intézet megalakulása óta eltelt 90 évben: „*Hiszem, hogy ez az iskola különleges örökséget kapott Istentől, és fontos része az Adventista Egyház és az itt tanuló diákok számára előkészített tervnek... Az itt dolgozó emberek és azok, akik indíttatást éreznek arra, hogy itt tanuljanak, mindannyian Isten tervének részeseivé válnak. Isten gazdag áldásaival megkoronázva ezek a szempontok csak pozitív eredményt hozhatnak még akkor is, ha az elmúlt 90 év alatt számos nehézséggel kellett szembenéznünk... Mindezek ellenére a Gondviselés keze örködött mindig felettünk, és*

hálás vagyok Istennek azért a kiváltságért, hogy én is itt lehetek.”

A délelőtti ünnepség folyamán felolvasták azon tanárok neveit, akik az elmúlt 90 évben itt tanítottak, és akik jelenleg is tevékenykednek Cernicán. Ugyanakkor a jelenlevő, már végzett diákok is kaptak egy emlék-jelvényt. Ezzel a programszámmal alázatos hálaunkat és értékelésünket szeretnénk volna kifejezni mindazokért az áldásokért, amelyekben Isten folyamatosan részesített tanáraink szolgálata és az itt képzett diákok tevékenysége által. A délelőtti istentiszteleten Orbán Adalbert lelkész elmélgését követően Teodor Huțanu lelkész imája jelentette az oda-szentelődés perceit.

A délutáni istentisztelet házigazdája dr. Zenobia Niculiță egyetemi adjunktus volt. Ezt a programot tanárok, volt és jelenlegi diákok, és más meghívottak hozzászólásai, elbeszélései és elmélgései alkották, melyek érdekes történeteket, megpróbáltatásokat, tapasztalatokat és áldásos eseményeket idéztek fel az iskola történetéből. Az intézet négy karának mindegyikéről szó esett: *Adventista Pasztorálteológia; Román/Angol Nyelv és Irodalom; Szociális Munkás; Óvodapedagógus és Tanítóképző.*

Mind a délutáni, mind a többi szombati istentisztelet kísérője a felemelő,

lelki töltető zene volt. Ezeket a Stroici család (Sarah, Lucica és Adrian), az Adverum énekegyüttes valamint az Adventista Teológiai Intézet harang-zenekara szolgáltatta. Az ünnepélyt néhány meghívott gondolataival és Câmpian-Tătar Ioan lelkész imájával zártuk.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik támogatták a rendezvény megszervezését, köszönjük a meghívottak jelenlétét, akik ünnepélyes hangnemben és légkörben adták át jókívánásaikat és üdvözlőleveleiket.

Ez a szombat többet jelentett egy lelki tapasztalatnál, és meggyőzőtt arról, hogy Isten minden emberi hiányosság és korlát ellenére gondoskodik művéről. Ez az alkalom azon bizonyosságunkat is erősítette, hogy az adventista oktatási intézmények nem csak a szakmai képzés szempontjából fontosak. Az adventista oktatás elsődleges célja, hogy olyan embereket képezzen, akik mindvégig hűségesen kitartanak a bibliai igazságok és az advent üzenet mellett, valamint a Szentlélek folyamatos munkája révén szemléletük a jelenkor szükségleteinek és kihívásainak függvényében átalakul. Így a várakozó egyház tagjai nemzedékről nemzedékre, de leginkább a vezetők felsorakozhatnak az isteni gondviselésnek köszönhető, próbákkal teli kezdet és egy

dicsőséges vég között szeretett Megváltónk és azok mögé, akik mindvégig hűségesek maradtak a nagy küzdelemben.

Ezen esemény után biztosak vagyunk abban, hogy „nem félhetünk a jövőtől, kivéve ha azt az utat, melyen az Úr vezetett bennünket, és a történetünkben rejlő tanításokat elfelejtjük.” (Ellen G. White – *Életünk és munkánk*, 196. old.)

Minden nap érezzük, hogy növekszik szívünkben a vágy minél hamarabb meglátni drága Megváltónkat és reménykedünk benne, hogy a következő ilyen ünnep az Ő visszajövetele lesz, amikor nemcsak azokkal együtt örülünk, akiknek útjai valamilyen formában keresztezték az Adventista Teológiai Intézet útját, hanem mindazokkal, akik vágyva „várják az Ő megjelenését” (2Tim 4:8). ■

Emanuel Sălăgean az Adventista Teológiai Intézetet népszerűsítő iroda vezetője.

Akit mi prédikálunk

Ez a cikk a *Curierul Adventist* 1973/9-10. (szeptember-október) számában jelent meg először.

de Marin T. Pirvan

„Akit mi prédikálunk” (Kol 1:28)

„Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért. Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlata végett.” (2Kor 4:5-6)

„Mi pedig Krisztust prédikáljuk..., mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztettek, mint a Krisztus Jézusról, még pedig mint megfeszítettéről.” (1Kor 1:23; 2:2)

A fenti szavak rámutatnak arra, hogyan értette meg Pál a damaszkuszi úton közvetlenül az Úr Jézustól kapott elhívást és megbízást. Pál apostoli elhívását az Úr Ananiásnak is kijelentette a következő szavakkal: „Eredj el, mert ő nékem választott edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok és Izráel fiai előtt.”

Elhívásának tudatában, mellyel az Úr az Ő kegyelméből meglátogatta, Pál apostol élete céljának Krisztus teljes megismerését tekintette, hogy így bizonyosságot tehessen Róla azoknak, akikhez küldetett. Küldetésének teljesítésére nézve a római keresztényeknek a következőket írta: „...Jézus Krisztus szolgálja (vagyok) a pogányok között, munkálkodván az Isten evangéliumában..., a szolgálatomat dicsóítem” (Róm 15:15; 11:13).

Apostolságának hűséges és állhatatos beteljesítéséről a következőt olvashatjuk: „Ha megnézzük a keresztény egyházak legnagyobb prédikátorait, misszionáriusait és szervező munkásait, ezek mind elhalványulnak a nagy apostol ragyogó alakja mellett. Isten más szenteknek is adott nagy ajándékokat, de Isten szolgálói közül egyik sem jutott ilyen magaslatra, nem részesült ennyi ajándékban. Senki sem kapta meg a Szentlélek ajándékainak ilyen gazdag kiadását, halandók közül senkit sem igazolt Isten pecsétje ily nagy mértékben. Élete folyamán nem lépett a legnagyobb apostolok nyomába, de minden bizonnyal messze túlnőtt minden idők legnagyobb szentjein, akik azóta az Úr példáját igyekeztek követni.”

Pál apostol szerette volna átadni lelkesedését és a szolgálatban tanúsított hűségét társainak, akik folytatták a munkát az evangélium mezején. Ezt írta Timótheusnak: „Te pedig követted az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, türelmemet... Kérlek, azért az Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat az ő eljövetelekor és az ő országában: Hirdesd az igét, állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts, teljes béketűréssel és tanítással” (2Tim 3:10; 4:1-2).

Pál apostol biztatása és példája minden időben iránymutató volt Krisztus szolgálói számára.

Minden korszakban Róla, a megfeszített Krisztusról prédikáltak az Ő valódi követői.

Egyik írásában Speurgeon a következőket jegyzi meg: „Mondanivalóm lényege a következő: Testvéreim, prédikáljatok Krisztusról és mindig csak Róla. Ő a teljes evangélium. Személye, szolgálata, munkássága kell, hogy képezze mindig témánk lényegét. A hallgatóknak beszéljünk az Üdvözítőről és a Hozzá vezető útról... Ő, bárcsak az evangélium hűséges szolgálói újra és újra a Megfeszítettéről prédikálnának... Áldott a prédikáció, amelyben Krisztus az első és az utolsó.”

Valaki megjegyezte: „A hetednap adventisták prédikálnak a szombatról, az egészségügyi reformról, a pokolról, Sátánról, a Profétaság Lelkéről stb., a helyett, hogy Krisztusról prédikálnának. [...] Amikor Dániel 2. vagy Jelenések 13. fejezetéről, a második eljöveteletről vagy a mennyről prédikáltok, foglaljátok bele az üzenetekbe Krisztust.”

De mint is állnak a dolgok, mi a valóóság? Hogyan is prédikálhat valaki a szombatról, hogy ne beszéljen Krisztusról? Hiszen Ő a szombat Ura. Krisztus alkotta. Hogyan helyezhetnénk Krisztust a szombatról szóló üzenetbe? Hiszen Ő már ott van.

Hogyan prédikálhat valaki a szentélyről, hogy kihagyja belőle Krisztust? Ő a nagy Főpap, a Bárány, a mécses világossága, a parázs az oltáron, a kenyér az asztalon, a sekina, az ajtó, az út

a Szentek Szentjébe. Hogyan helyezhetnénk Krisztust a Szentélybe? Ő már ott van, és nem lenne könnyű dolgunk ki-venni onnan és kívül hagyni Őt.

Hogyan helyezheti valaki Istent a Profétaság Lelkébe, mikor Ő már ott van? Nem azt mondja az Írás, hogy a Profétaság Lelke a „Jézus bizonysgá-tétele” (Jel 19:10)? Ő a Profétaság Lelke!

Vajon Krisztus benne foglaltatik a bűnösök sorsával kapcsolatos tantétel-ben? Jézus mondja: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16). Krisztus így szól a széles úton járó teremtményeihez: „Miért halnátok meg?” (Jer 27:13), „Térjetelek meg gonosz utaitokról” (Ezék 33:11), és éltek.

Oda kell helyoznünk Krisztust Jele-nések 13. és Dániel 2. fejezetébe? Nem, hiszen Ő már ott van. „A Bárány meg-öletett a világ alapítása óta” és „kicsoda köszikla a mi Istenünkön kívül” (Zsolt 18:32)?

Krisztus a következőket mondta a Köszikláról: „aki e köre esik, szétzúza-tik; akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja azt” (Mt 21:44). Szükségtelen Krisztust ezekbe a részekbe helyezni, mert Ő már eleve ott van. Ne hagyjuk kívül.

Ha az egészségügyi reformra gondo-lunk, vajon Krisztus jelen van az egész-séges életvitelben? Igen, pontosabban Ő áll ennek az üzenetnek a középpontjáb-an. János apostol által kijelenti: „Sze-retett barátom, kívánom, hogy minden-ben jól legyen dolgod, és légy egészséges, amint jó dolga van a lelkednek” (3Jn 2).

Mózesen keresztül az Úr ezt üzen-te a népnek: „Lássátok, tanítóttalak tite-ket rendelésekre és végzésekre, amint megparancsolta nékem az Úr, az én Istenem, hogy azok szerint cseleked-jetek azon a földön, amelybe bemen-tek, hogy bírjátok azt. Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcsességetek és értelmetek a né-pek előtt, akik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet! [...] Ha pedig engedelmeskedtek e vég-

Labirint gyülekezet – 1988

zéseknak, és megtartjátok és teljesítitek azokat: az Úr, a te Istened is megtartja néked a szövetséget és irgalmasságot, amely felől megesküdött a te Atyáid-nak... És távol tart az Úr tetőled minden betegséget.” (5Móz 4:5-6; 7:12,15 e.r.). Ne távolítsd el Jézus tanításai kö-

zül az egészségügyi törvényt, ugyanak-kor ne hagyj Őt ezen az áldott igazsá-gon kívül!

Senki sem prédikálhat az evangé-lium igazságáról, hogy ne prédikálna Krisztusról is, mert Ő ezt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet”. Nem

M E S A J

*Copilul meu, viața e uneori amară,
Tu însă fără murmur să porți a ei povară.*

*În deznădejde unii al vieții fir își curmă
Și pleacă făr'să lase de bine nici o urmă.*

*S-o știi, sînt lași aceștia ; de-aceia ei cînd mor
Părerii de rău, copile, nu lasă-n urma lor.*

*De-ți pune stavili viața nu dispera nicicînd,
Cî mergi mereu 'nainte cu toți cei buni în rînd.*

II

*Nu te hrăni, copile cu visuri de mărire,
Căci ele nu arare rodesc nenorocire.*

*Urmează pilda bună a celor fără pată ;
Din drumul drept ispita nicicînd să nu te-abată.*

*Cu cei ce mint și fură să nu te prinzi în horă,
Cî, dimpotrivă, Cîntea să ți-o alegi ca soră ;*

*Cu Adevărul frate, cu el să mergi de mîndă,
Dreptatea-n orice vreme să fie-a ta stăpîndă.*

III

*Pe cel mai bun ca tine nicicînd nu-l pizmuî
Căci pizmuînd, ia seama, doar tu vei suferi ;*

*În față mai degrabă să-ți pui mărul zel
Ca-n zel și-n vrednicie tu să-l întreci pe el.*

*Năravul cînd în suflet să-și facă cuib ar vrea,
Alungă-l ! Nici o clipă nu-i da răgaz să stea ;*

*Lăsîndu-l rădăcină să prindă an de an
Tu, mai tirziu, să-l birui vei încerca în van.*

IV

*O singură dorință să porți de-acum cu tine :
Aceia de a face de-a pururi numai bine.*

*Ajută pe oricine, ajută-ți chiar dușmanii,
Și-n suflet mulțumire îți vor aduce anii.*

*Cultivă bunătatea în inimă și-n gînd,
La bunul nîmănuia să nu rîvnești nicicînd.*

*Cu-arginții făr'delegii tu nu-ți zidi palate
Căci, adevăr zic ție, curînd se surpă toate.*

*La carul infamiei cînd alții se inhamă
Îndemnul lor nemernic tu nu-l lua în seamă ;*

*Mereu să fii asemenea plugarului cîntit
Care din zori trudește și pin' la asfințit.*

*Cu tot ce ai, tu, Pacea de-a pururi s-o slujești,
Pe-altarul ei fii gata oricînd să te jertfești.*

I. Bătrina Voivodeni

Átvétel a Curierul Adventist 1968/3-4. számából

szükséges Krisztust behelyeznünk az igazság üzenetébe. Ő már ott van.

Viszont csak Krisztus nevének említésével a prédikációinkban, bármilyen témáról szólnánk is, még nem jelenti, hogy Krisztust prédikáljuk. Jézus mondja: „Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben üztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők! [...] Nem minden, aki ezt mondja nékem: Uram, Uram, megyen be a méhnyeknek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát” (Mt 7:22-23,21).

Habár Krisztus jelen van tanításunk minden egyes pontjában és a hármas angyali üzenetben, van rá egy mód – egyetlenegy –, hogy egy lelkész kihagyja Krisztust az üzeneteiből: ha saját szívéből is távol tartja Őt.

Lehetséges, hogy két lelkész ugyanarról az üzenetről beszéljen, és valamelyikük kihagyja Krisztust, mert számára Ő csak egy üvegben lezárt kellemes parfüm. Amíg az üveg nem törik össze, semmilyen áldást nem árasztthat. Ha Krisztus nincs a szívben, a prédikációban sem lesz jelen, bármennyit és bármilyen hangosan is emlegetnénk a nevét. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy nem számít a prédikáció tartalma. Igenis számít. A lelkész fejlődését a prédikációi is bizonyítani fogják, amelyek a fejlődésével arányosan gazdagodnak, és a kegyellel teljes prédikátor újránéve elmondott prédikációi vázlatát, újból késztetést érez majd elmondani, gazdagabb tartalommal.

A prédikálás nem csupán a prédikáció előkészítéséből és nyilvános előadásából áll, ennél jóval többet jelent. A prédikátor belső, lelki felkészülését is feltételezi, amit a hallgatónak is átad, és amit ők érezni fognak.

Az isteni ihletés mondja: „Aki a prédikálás munkájára készül, ne feledje,

hogy a szív felkészítése mindennél fontosabb. Ennek a helyét nem veheti át az elme felkészítése vagy a teológiai felkészültség. Az igazság Napjának ragyogó sugarai át kell, hogy hassák a munkás szívet és meg kell tisztítaniuk járását, mielőtt az Isten trónjáról áradó fény rajta keresztül világíthatna azoknak, akik a sötétségben vannak.”

Ez a magasabb rendű lelki fejlődés az évek során a keresztény kifejezőmódjában is mutatkozni fog. Igen, más prédikációk fognak elhangzani, a hitbeli meggyőződés pontjai viszont mindig is ugyanazok maradnak. Ne alacsonyítsuk le ennek az üzenetnek a nagyszerű igazságait jelentéktelen, lényegtelen, erőtlen, száraz prédikálással.

Ne tegyük üressé, szárazzá az egyház hitelveit azzal, hogy Krisztust mint a dicsőség reménységét kihagyjuk azokból. Ő az ajtó előtt áll és zörget. Ha beengeded, veled lesz és az üzenettel együtt Őt is be fogod mutatni.

Az ihletett tanúbizonyság kijelenti: „Isten szolgálainak prédikálásukkal Krisz-

tust az Ő teljességében kell kiábrázolniuk, hogy hallgatóik egészséges hitet nyerjenek. Számos prédikáció Kain áldozatához hasonlít, amely áldozat Krisztus nélküli volt. Üzenetünk súlypontját nem kizárólag Isten törvénye jelenti; a Krisztusban való hit ugyanolyan fontos.”

„A lelkészek közül sokan csak szónoklatokat tartottak, és törekedtek bizonyítékokkal igazolni egyes bibliai alapelveket, miközben az Üdvözítő megmentő erejéről említést sem tettek.

Fontos prédikálni az alapelvekről is, hogy a hallgatók felismerjék az igazságok közötti összefüggéseket és azokat egységben lássák, de egyetlen prédikáció se nélkülözze a megfeszített Krisztus mint az evangélium alapjának a bemutatását.

Krisztus keresztnél kegyelem és igazság találkoznak, igazság és békeség csókolgatják egymást. A hirdetett ige a tekintetet a Golgotára irányítja, hogy a hívő a Krisztusban való hit által megbocsátást, kegyelmet és erőt nyerjen a szent élethez.

A zengetes szónoklat, szóvirágok áradata hatástalan. Ne emelkedjete szédítő magaslatokba, ahová a hallgatók képtelenek követni titeket, és ha képesek lennének is, semmilyen lelki hasznot nem nyernének. Hirdessétek a Krisztus által bemutatott egyszerű elveket. Beszéljetek áldozatkész életéről, megalázkodásának és halálának történetéről, feltámadásáról, mennybemeneteléről, bűnösökért való közbenjárásáról a mennyei Szentélyben.”

Ha vétkezünk azáltal, hogy Krisztust kihagytuk a maradék egyház hitelveiből, kizárva Őt a szívünkől is, mivel magunkról prédikáltunk vagy bölcsességünket fitogtattuk, imádkozzunk, hogy Ő belénk költözhessen, és betöltsük hivatásunkat, hogy Róla, a megfeszített Krisztusról prédikáljunk, és Pállal együtt elmondhassuk: „Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az ő ismeretének illatját minden helyen megjelenteti mi általunk” (2Kor 2:14). ■

János első levele

I. Helyettesítsétek be a hiányzó szavakat, hogy megtudjátok, **mit parancsol Isten**, majd tanuljátok meg kívülről a bibliaszöveget:

„Ez pedig az ő _____, hogy higyjünk _____, a Jézus Krisztusnak _____, és _____ egymást, amint megparancsolta nekünk.”

(1Jn 3:23)

II. Állítsátok sorrendbe a következő bibliaszöveg szavait, s megtudjátok, hogyan nevez Isten bennünket:

„neveztetünk! az Atya, hogy milyen adott Lásátok **szeretettel** nagy nekünk fiainak Isten”

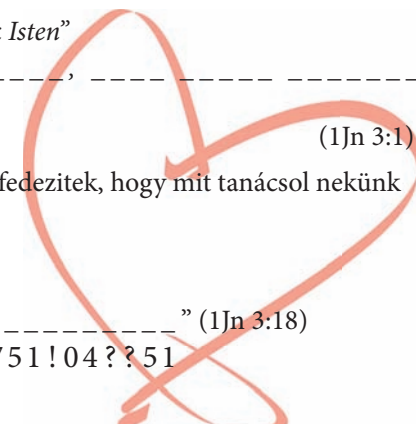
_____!

(1Jn 3:1)

III. Az alábbi kódok segítségével írjátok be a bibliaszöveg hiányzó szavait, és felfedezitek, hogy mit tanácsol nekünk Isten az **embertársaink iránti szeretettel kapcsolatban**:

0=s, 1=l, 2=k, 3=t, 4=á, 5=a, 7=v, 9=cs, x=e, y=d, !=ó, ?=g

„Fiacskáim, ne szóval **szeressünk**, se nyelvel; hanem _____ és _____” (1Jn 3:18)
 9 x 1 x 2 x y x 3 3 x 1   7 5 1 ! 0 4 ? ? 5 1

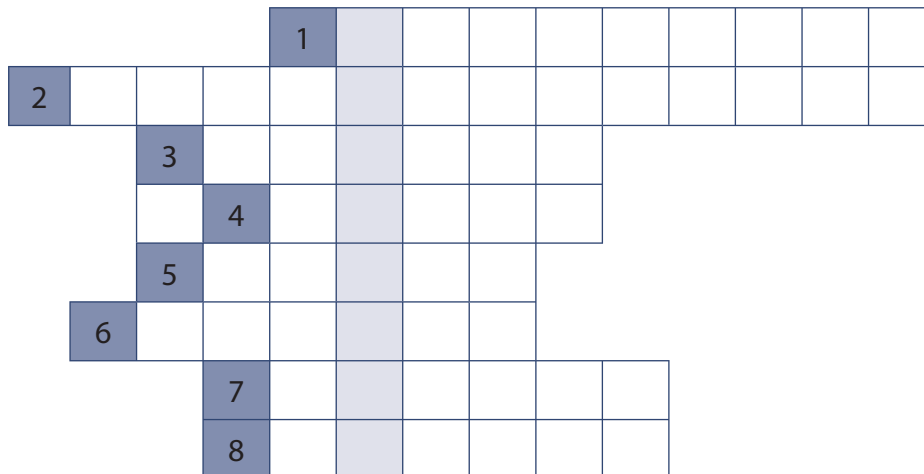
Bibliai rejtvények

Írd a helyes választ az alábbi kockákba és a függőleges sorból megtudod a tizenkét kispapfőnök egyikének a nevét.

1. Melyik a Biblia énekeket, imákat tartalmazó, leghosszabb könyve?
2. Melyik könyv az, amelyet egy király írt, és tanácsokat tartalmaz?
3. Melyik újszövetségi evangéliumot írta egy orvos?
4. Jézus testvérének a levele.
5. Melyik a második evangélium?
6. Melyik könyvben olvasunk arról, hogy három embert bedobtak egy tüzes kemencébe és megmenekültek?
7. Melyik könyv ír arról, hogy Isten többször is szólt egy kisgyerekhez?
8. Melyik könyv számol be egy szépségversenyéről?

Alina Chirileanu
 a Román Unió
 Gyermekosztályának
 helyettes igazgatója

„Hozzátok Hozzám az egyházat”

„Gonosz ember, akinek nincs más célja, mint saját boldogsága; gyenge, akinek célja mások véleménye; erényes az az ember, akinek célja mások boldogsága; s nagy ember, akinek célja Isten.” – Lev Tolsztoj

egy édesapa az egyház képviselőitől azt kéri, hogy lelki ajándékaikat felhasználva szabadítsák meg fiát az ellenség kezéből? S milyen keserűséggel állapította meg ez a szülő, hogy gyermeke nem lehet gyógyulást: „Elvittem őt a

Az Román Unió legutóbbi választási közgyűlésén a kinevező bizottságra hárult az a nehéz feladat, hogy keressen néhány földi halandót, akik a következő években gondoskodjanak Krisztus egyházáról, s közülük egyik az egyház elnöke. Elődeimhez hasonlóan az első napokban számos üzenetet kaptam, melyek felhívták a figyelmemet a betöltendő szükségletekre, azonnali megoldást igénylő helyzetekre, halasztást nem tűrő fájdalmakra, vigasztalásra váró emberekre, fejleszthető tervekre, tovább nem halasztható örömekekre, stb.

De ki képes mindezek elvégzésére? Ki áll annyira biztosan, ki olyan erős, ki közülünk olyan hozzáértő és bölcs? Az emberek a választások után joggal keresik a hozzáértést, megváltó megoldásokat és ötletes módszereket várnak. S mivel nehéz dolog egy olyan hajó parancsnokának lenni, amely vihardúlt vizeken halad, már a kezdetben el kell ismerned, hogy Neki van megoldása, és hogy lényegében Ő maga a megoldás.

Emlékeztek még a Mt 17. és a Mk 9. fejezeteiben leírt jelenetre, amelyben

Te tanítványaidhoz, és nem tudták őt meggyógyítani.” Ellen G. White magyarázatot ad arra vonatkozóan, hogy ennek a be nem teljesült kérésnek milyen köze van a választásokhoz. „A sötétségnek ebben az állapotában vállalták a küzdelmet Sátánnal.”¹

Őrizzen meg Isten a könnyű, látszólag kivívott győzelmektől, az ideiglenes gyógyulásoktól, formai lelkesítéstől, saját megoldásainktól, önző előnyöktől. Megbízatom éveiben imádkozni fogok az Úrhoz, hogy ne engedjen saját emberi bölcsességem szavaival szólnom, hanem irányítsam tekinteteket az örök életre, ösztönözzetek arra, hogy komolyan keressétek üdvösségeteket és embertársaitok üdvösségét. Nem nehéz elcsodálkozni és örülni, ám sokkal nehezebb azzal az indítékkal rendelkezni, hogy félelem és rettegés nélkül vigyük véghez üdvösségünket. Nem nehéz elnyerni a világ csodálatát, ám nem ugyanolyan könnyű az, hogy az Istentől távol lévő tömegeket arra késztes-

sük, hogy térjenek vissza ahhoz, Akitől eltávolodtak.

Az egyházi folyóiratban megjelenő első üzenetem által nem csupán egy körülmények adta böjtot akarok meghirdetni, hanem megpróbálom meghatározni a lényeg – ima és böjt – által, hogyan kellene tekinteni a gyülekezeti életre, és hogyan kellene élni azt. Hiszem és prédikálom a győzelmet. Nem vagyok sem kishitű, sem riogató, viszont bátor vagyok. Ízlelgetem a végső győzelmet, melynek elérése érdekében az Atya rendelkezésére bocsátom magam, miközben kötelességem az alázatos hit ösvényére lépni a nép előtt, mely épp... imával és böjttel táplálkozik. Az egyházat annak kezébe kell hagyni, Aki meghalt érte, nekünk pedig térdre kell borulnunk. „Ahhoz, hogy sikerrel vegyenek föl egy ilyen harcot, más lelkülettel kellett munkához látniuk. Hitüket meg kellett erősíteniük hő imával, böjttel, szívbeli megalázkodással. Meg kellett üresíteniük önmagukat énjüktől, be kellett telniük Isten Lelkével és erejével.”²

Túl nagyok e kor kihívásai, túl fondorlatosak az ellenség támadásai, túl kevés az erőnk és erőforrásaink ahhoz, hogy az Úr munkájában életképtelen megoldásainkat alkalmazzuk, melyek korlátolt tapasztalatainkból fakadnak, és saját hibáinkba bonyolódnak. Azt ajánlom, hogy vezessük Őhöz az egyházat! ■

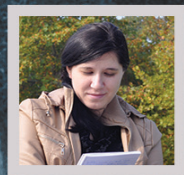

Marius Munteanu
a Román Unió elnöke

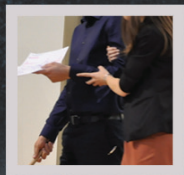
1. E. G. White, *Jézus élete*, 431. old.

2. U.o.

FELVÉTELI
Július 14–24.
Szeptember 8–18.

Román/angol nyelv
és irodalom szak

Szociális munkás szak

Adventista
lelkészképző szak

Óvodapedagógus
és tanítóképző szak

Felkészítünk
a szolgálatra.

90 éve ezen dolgozunk.

1924–2014